

Plenaire 50

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

7 juni 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
MOTIE VAN ORDE. Voorstel tot spoedbehandeling	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de verdeling van plaatsen voor kinderopvang	1
ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de gedeeltelijke instorting van de beschermde Maagdentoren in Zichem	4
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	8
ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het vrijmaken van financiële middelen voor dringende herstellingswerken aan de plantentuin van Meise	8
ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het mogelijk omzeilen van Vlaamse wapenexportvergunningen	
ACTUELE VRAAG van de heer Roland Van Goethem tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het mogelijk omzeilen van Vlaamse wapenexportvergunningen	
ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het mogelijk omzeilen van Vlaamse wapenexportvergunningen	10
ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het voorstel van de minister voor een derde gemeenschap in Brussel	
ACTUELE VRAAG van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het voorstel van de minister voor een derde gemeenschap in Brussel	
ACTUELE VRAAG van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het voorstel van de minister voor een derde gemeenschap in Brussel	13
ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanbevelingen van het rapport Verzekeringen en Vrijwilligerswerk	19

ACTUELE VRAAG van de heer Erik Matthijs tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de aankoop van de Aquafin-aandelen in handen van de privésector door de Vlaamse Regering	20
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de neutraliteit van de provinciegouverneurs, naar aanleiding van nieuwe uitspraken van de Limburgse gouverneur	
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van politieke standpunten ingenomen door provinciegouverneurs, naar aanleiding van nieuwe uitspraken van de Limburgse gouverneur	22
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst waarbij een partnerschap tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Tadzjikistan, anderzijds, en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 11 oktober 2004 – 744 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	27
Artikelsgewijze bespreking	27
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 30 mei 2005 tussen de Federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de meerwaardeneconomie – 778 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	27
Artikelsgewijze bespreking	28
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van diverse bepalingen inzake financiën en begroting als gevolg van het bestuurlijk beleid – 825 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	28
Artikelsgewijze bespreking	28
MOTIE VAN ORDE. Voorstel tot aanvulling van de agenda	28
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Stefaan Sintobin, Filip Dewinter, Herman De Reuse en Christian Verougstraete en de dames Agnes Bruyninckx en An Michiels betreffende de noodzakelijke investeringen voor het voortbestaan van de Luchthaven Kortrijk-Wevelgem – 833 (2005-2006) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	28
Bespreking	31
Hoofdelijke stemming	31
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst waarbij een partnerschap tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Tadzjikistan, anderzijds, en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 11 oktober 2004 – 744 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	31

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 30 mei 2005 tussen de Federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de meerwaardeneconomie – 778 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	32
ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van diverse bepalingen inzake financiën en begroting als gevolg van het bestuurlijk beleid – 825 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	32
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Penris, Filip Dewinter, Frans Wymeersch, Pieter Huybrechts en Johan Deckmyn en mevrouw Agnes Bruyninckx tot besluit van de op 23 mei 2006 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de beheersvorm van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen – 859 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	32
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	34
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	37
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	37

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 14.36 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

over het voortbestaan van de regionale luchthaven Kortrijk-Wevelgem.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Wij zullen daar straks bij de stemmingen over beslissen.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Jos Bex, Elke Roex, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Johan Verstreken: buitenslands;

Jean-Marie Dedecker, Hilde Eeckhout: ambtsverplichtingen;

Jan Verfaillie: familieverplichtingen.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de verdeling van plaatsen voor kinderopvang

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, in oktober 2005 kondigde minister Vervotte aan dat ze 6,6 miljoen euro zou vrijmaken om dit en volgend jaar ongeveer drieduizend bijkomende plaatsen voor kinderopvang te creëren. Toen al stelde ik een actuele vraag over het beperkt aantal plaatsen voor flexibele kinderopvang. Vandaag wil ik het hebben over de toewijzing van de extra plaatsen. Uit het werkveld kwamen 11.643 aanvragen voor diverse opvangvormen. Kind en Gezin maakte inmiddels bekend dat slechts voor 1166 plaatsen in de erkende en gesubsidieerde opvangstructuren middelen beschikbaar zijn, of slechts voor 10 percent van alle aanvragen.

De overheid blijft het dus moeilijk hebben om de noden te lenigen via gesubsidieerde kinderopvang. De VLD pleit er daarom nogmaals voor om de zelfstandige kinderopvanginitiatieven te blijven stimuleren.

Verder wil ik het hebben over de wrevel van een aantal actoren over de toewijzing van de 1166 extra plaatsen. Het gemeenschapsonderwijs had bijvoorbeeld 312 bijkomende plaatsen voor buitenschoolse kinderopvang aangevraagd, maar kreeg er slechts 2 toegewezen. De indruk ontstaat dat het gemeenschapsonderwijs bewust over het hoofd is gezien.

Men kon ook de kritiek horen dat de criteria niet altijd even consistent zijn gehanteerd en dat het aan transparantie ontbrak. Een van de criteria was de snelheid waarmee extra opvangplaatsen kunnen

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2005-2006, nr. 60/31*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van ons Reglement heeft de heer Sintobin bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, ik vraag om een spoedbehandeling van onze resolutie

worden gecreëerd. Dat was de reden waarom aanvragen die pas volgend jaar konden worden gerealiseerd, werden afgewezen. Voor andere aanvragen was dat evenwel geen reden tot weigering. Ik wil hier geen specifieke gevallen uit de doeken doen. Er kunnen evenwel vragen gesteld worden over de transparantie van het beslissingsproces.

Ik wil de minister daarover enkele vragen stellen. Wat is uw reactie op de stelling dat er een gebrek aan transparantie is inzake de toepassing van de criteria om de gesubsidieerde plaatsen toe te wijzen? Hoe zal de minister voor die transparantie zorgen in de nieuwe structuur van het nieuwe IVA Kind en Gezin?

Wordt het geen tijd om de zelfstandige kinderopvang te stimuleren, aangezien slechts 10 percent van de totale aanvragen via de gesubsidieerde sector kan worden ingevuld?

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord

Minister Inge Vervotte: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal drie punten belichten. Het eerste gaat over de criteria die we hebben gehanteerd in verband met het uitbreidingsbeleid. Verder wil ik stilstaan bij de procedure zoals wij ze hebben gevolgd. U kunt dan zelf oordelen of ze al dan niet transparant is verlopen. Ten slotte wil ik verduidelijken wat er in de pijplijn zit aangaande het toekomstige uitbreidingsbeleid in de kinderopvang.

Wat de criteria voor het uitbreidingsbeleid betreft, is het de plicht van de Vlaamse overheid om objectieve parameters te gebruiken en te werken op basis van behoefteonderzoek. De middelen waarover ze beschikt, zijn immers schaars, en de noden, vooral op het vlak van welzijn en gezondheid, zijn groot.

Ik zal nooit aanvaarden dat een uitbreidingsbeleid afhankelijk wordt gemaakt van de aanvragen die worden ingediend. Dat gebeurt in het gemeenschaps-onderwijs, door PPJ en het wordt ook duidelijk in de vraagstelling. Ik herhaal dat ik geen uitbreidingsbeleid zal voeren op basis van ingediende voorstellen. De aanvragen worden in Vlaanderen immers vrij ingediend en gebeuren op basis van zeer verschillende redenen. Misschien wil men zijn marktaandeel vergroten, misschien gebeurt de aanvraag op basis van een vastgestelde behoefte. Het is dus de taak van de overheid om een uitbreidingsbeleid te voeren op basis van reële behoeften. Het is belangrijk na te gaan of de juiste meetinstrumenten voorhanden zijn en of de behoefteanalyse voldoet aan de realiteit.

We hebben een behoefteanalyse gemaakt op Vlaams niveau. Die resultaten toetsen we af op de adviezen over de uitbreiding van de kinderopvang vanwege de lokale overlegorganen. Vanuit het opgestelde profiel kan worden vastgesteld dat vandaag 35 kinderen op 100 gebruik maken van voorschoolse kinderopvang; 65 blijven thuis of gaan naar grootouders of andere personen. We stellen ook vast dat 34 van de 35 op de 100 kinderen effectief worden opgevangen. Dat is de reële situatie.

Het HIVA heeft daarover in 2000 onderzoek verricht. Dat onderzoek wordt constant geactualiseerd. We zien dat de onvervulde vraag in verband met voorschoolse opvang 1,8 percent bedraagt. Voor de buitenschoolse opvang ligt dat percentage hoger. Dat wordt door de Vlaamse overheid ook erkend. In 2007 willen wij focussen op de buitenschoolse opvang en bijkomende initiatieven overwegen. De kloof tussen de vraag en de gerealiseerde plaatsen is daar groter. Daarvoor wordt de parameter sleutelkinderen gehanteerd.

Wat de gehanteerde procedure betreft, kan worden gesteld dat zij transparant is verlopen. De procedure is trouwens altijd goedgekeurd door de raden van bestuur gevolgd door de raadgevende comités. Dat was voor de periode dat het BBB nog niet was uitgevoerd. Dat kan men terugvinden in de verslagen van de raden van bestuur. De criteria zijn ook goedgekeurd. Zo werden op de raad van bestuur van 30 november de wittevlekkenmethode, het budgettaire kader en het plan van aanpak van de uitbreiding goedgekeurd. Het was dus duidelijk hoeveel plaatsen naar de gesubsidieerde sector zouden gaan, de kinderdagverblijven of buitenschoolse opvang.

Tegelijkertijd zijn toen de criteria voor het uitbreidingsbeleid goedgekeurd. Zoals daarnet al is aangehaald, gaat het om een combinatie van criteria, waaronder de snelle realiseerbaarheid en de drie vooropgestelde functies. Die functies zijn gisteren nog in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin ter sprake gekomen. De sociale functie vormt een van de criteria die in verband met deze initiatieven worden gehanteerd. Sommige initiatiefnemers hebben enkel de economische functie naar voren gebracht. De initiatieven met een duidelijke sociale functie hebben voorrang gekregen. Ook het beleid in de grote steden en de wittevlekkenmethode zijn tijdens de vergadering van de raad van bestuur van 30 november 2005 goedgekeurd.

Ter informatie wil ik hier nog aan toevoegen dat de criteria en het voorstel inzake de uitbreidingsdossiers van de initiatiefnemers op 17 mei 2006 door het raadgevend comité zijn getoetst. Het raadgevend comité heeft een unaniem advies uitgebracht. Het PPJ heeft deze vergadering bijgewoond en heeft hierover geen enkele opmerking gemaakt.

Het raadgevend comité en de Vlaamse overheid weten niet welke initiatiefnemers met het gemeenschapsonderwijs zijn verbonden. We hebben daar geen zicht op. We behandelen alle initiatiefnemers op gelijkwaardige basis. We ontvangen dossiers van vzw's. We kunnen niet uitmaken welke vzw's aan het gemeenschapsonderwijs zijn verbonden. Ik verwijs in dit verband graag naar een vraag om uitleg die in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is gesteld en waarop ik toen een zeer transparant antwoord heb gegeven. We behandelen het gemeenschapsonderwijs niet op een andere manier dan de overige initiatiefnemers. Alle dossiers worden op dezelfde manier beoordeeld.

Wat de huidige situatie betreft, lijkt het me niet onbelangrijk eens na te gaan wat we de voorbije tijd al hebben gerealiseerd. Mevrouw Van der Borght heeft zich in haar actuele vraag over het uitbreidingsbeleid vooral op de uitbreiding in de gesubsidieerde sector geconcentreerd. Ik wil hier duidelijk verklaren dat het niet mijn bedoeling is enkel de kaart van de gesubsidieerde sector te trekken. Ik wil ook aandacht aan de particuliere, zelfstandige sector schenken. Ook deze sector komt duidelijk tegemoet aan een vraag die bij de mensen leeft. Deze sector is in staat die behoefte perfect in te vullen. Ons beleid toont overigens aan dat we aandacht aan deze sector schenken. We hebben de onkostenvergoeding binnen de zelfstandige initiatieven verhoogd. We hebben minister Reynders schriftelijk gevraagd de fiscale aftrekbaarheid te garanderen. Het is onze bedoeling deze sector nog meer te stimuleren. Dit betekent concreet dat iedereen zijn plaats heeft. De ouders kunnen voor een van de verschillende vormen kiezen. We willen ons niet uitsluitend op de zelfstandigen of op de gesubsidieerden focussen.

Het uitbreidingsbeleid van de Vlaamse Regering heeft reeds tot verschillende realisaties geleid. Tussen 1 januari 2005 en 1 juni 2006 zijn er in de gesubsidieerde sector 1038 plaatsen en in de zelfstandige sector 3100 plaatsen bij gekomen. In totaal betekent dit dat er op anderhalf jaar tijd 4138 plaatsen bij zijn gekomen. Het is de bedoeling hier nog eens 3000 nieuwe plaatsen aan toe te voegen. Ik vind het belangrijk deze cijfers hier te vermelden. De cijfers

tonen immers aan dat de initiatieven die we nemen en de stimulansen die we geven ook effectief tot invullingen leiden. We zullen de plaatsen die we in de zelfstandige sector willen creëren ook effectief kunnen realiseren. Op anderhalf jaar tijd zijn er in de zelfstandige sector al 3100 plaatsen bij gekomen.

Ik rond af. We hebben al heel wat bijkomende plaatsen gecreëerd. We zullen hieromtrent inspanningen blijven leveren. De flexibele en de occasionele kinderopvang zit nog in de pijplijn. Vanaf 1 januari 2007 zullen onze initiatieven op dit vlak worden uitgevoerd. Dit maakt uiteraard deel uit van het uitbreidingsbeleid. Gezien de inspanningen die we leveren, zal de kloof tussen de behoefte en het aanbod in Vlaanderen steeds kleiner worden. Dit is uiteraard onze doelstelling. (*Applaus bij CD&V en N-VA*)

Mevrouw Vera Van der Borght: Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik veronderstel dat ze er geen probleem mee heeft de opvolging en de invulling in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verder te bespreken. Ik heb het moeilijk met de verdeling van de 312 plaatsen. Slechts twee plaatsen zijn voor het gemeenschapsonderwijs bestemd. De sociale functie is een van de gehanteerde criteria. Ik meen niet dat we het gemeenschapsonderwijs ervan mogen verdenken geen sociale functie uit te oefenen. Dit lijkt me zelfs een van de prioritaire doelstellingen van het gemeenschapsonderwijs. Ik stel voor dat we dit tijdens een komende commissievergadering verder bespreken.

Minister Inge Vervotte: Mevrouw Van der Borght, ik weet niet of ik u goed begrijp. Vindt u dat ik het unaniem positief advies van het raadgevend comité, waarin heel de sector vertegenwoordigd is, naast me neer moet leggen?

Mevrouw Vera Van der Borght: Ik heb het niet zo sterk geformuleerd.

Minister Inge Vervotte: Dat is de consequentie van uw vraag.

Mevrouw Vera Van der Borght: Nee, mijn vraag is of we in de commissie de toekomstige invulling nog kunnen bespreken en eventueel kunnen nagaan of de criteria al dan niet moeten worden aangepast.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de gedeeltelijke instorting van de beschermde Maagdentoren in Zichem

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, dit is het schrijvende beeld van wat ooit de Maagdentoren was in Zichem. Een beeld zegt altijd meer dan woorden. Mijnheer de minister, op 1 juni is deze toren ingestort, gelukkig zonder slachtoffers. Deze foto kan symbool staan voor een monumentenbeleid zoals we het niet graag zien.

Het gaat hier om een vrij uitzonderlijk stukje historisch erfgoed. Het zijn de restanten van een unieke middeleeuwse donjon. Het was een ronde donjon, zoals er nog weinig te vinden zijn in onze contreien. Een donjon is een verdedigings- en woontoren, vaak verbonden aan een burcht, maar het unieke van Zichem was dat de donjon altijd apart heeft gestaan.

De toren was historisch interessant, omdat hij op de toenmalige grens van het hertogdom Brabant en het graafschap Loon getuige was van een aantal historische conflicten. De toren is niet alleen bouwkundig interessant en historisch belangwekkend, hij maakt bovendien ook deel uit van ons volkscultureel erfgoed. Er is een heel leuke legende verbonden aan deze Maagdentoren, die ik nu niet zal vertellen, maar, voor wie er interesse voor heeft, misschien straks in de koffiekamer. Veel Vlamingen zullen deze toren ook kennen als een van de decors van de Vlaamse film *De Witte*.

Sinds 1859 was de toren staatsbezit en sinds 1962 was hij ook beschermd. Meer dan 40 jaar was de monumentenwaarde erkend. Van de overheid, de eigenaar, mag men verwachten dat ze een voorbeeldfunctie vervult. Toch moeten we voor de meest recente restauratie van deze toren teruggaan tot meer dan 100 jaar geleden. Helaas is sindsdien de toestand jaar na jaar verslechterd.

Mijnheer de minister, de toren was ook het slachtoffer van de onvolmaaktheden van onze staatshervorming. Het monument werd pas in 2000 overgedragen van de federale naar de Vlaamse overheid, nadat de federale overheid jarenlang te kennen had gegeven

dat ze geen belangstelling meer had voor dit monument.

Mijnheer de minister, de oudste verwijzingen in de archieven van dit parlement dateren van 21 mei 1996. Toen stelde de heer Kuijpers een vraag. In het antwoord van de toenmalige minister stond: 'Met betrekking tot de Maagdentoren werden reeds verkennende gesprekken gevoerd met de Stichting Vlaams Erfgoed voor een mogelijke restauratie en beheer van het monument, mocht het aan de Vlaamse Gemeenschap worden overgedragen.' Met andere woorden: Wacht maar af tot Vlaanderen het monument in handen krijgt, wij kunnen het beter en zullen het ook beter doen. Vier jaar voor de eigenlijke overdracht zat men al te popelen om het dossier van de Maagdentoren aan te pakken en de toren te redden.

Mijnheer de minister, sinds oktober 2004 stel ik met de regelmaat van een klok schriftelijke vragen over de toekomst van de Maagdentoren. Ik september 2004 heb ik zelfs een open brief gelanceerd, die ook ondertekend werd door een aantal collega's uit de streek, zoals de heer Dehaene en de heer Laurys, met de dringende vraag om actie te ondernemen om dit monument voor het nageslacht te redden.

Ik heb een overzicht gemaakt van mijn vragen. De lijst met vragen werd telkens langer, maar de antwoorden werden telkens korter.

Op 22 oktober 2004 kreeg ik nog een lijvig antwoord van zes alinea's. Het kwam erop neer dat er een materiaal-technisch vooronderzoek en een stabiliteitsonderzoek nodig waren. De binnenkant en de buitenkant van de toren zouden ook gedetailleerd worden opgemeten.

Op 18 maart 2005, een half jaar later, was het antwoord al veel korter. Er werd toen gezegd dat het vooronderzoek bezig was en dat er werd opgemeten. De resultaten werden in de loop van de volgende maanden verwacht.

Op 25 november 2005, acht maanden later, krijg ik op vijf vragen een antwoord van vijf zinnestjes. Het materiaal-technisch vooronderzoek en de opmetingen waren toen blijkbaar nog altijd aan de gang en alles zou daarvan afhankelijk zijn.

Ik begon ondertussen een beetje ongeduldig te worden. Op 13 januari 2006 stelde ik twee vragen en

kreeg ik daarop alweer een kort antwoord. Het vooronderzoek was blijkbaar nog altijd aan de gang. De mogelijke restauratie- en bestemmingsopties zouden worden bepaald op basis van de resultaten van dat onderzoek.

Ik had de indruk dat men zich afvroeg of ik het nog altijd niet had begrepen. Blijkbaar werd er geredeneerd dat de toren er al zo'n 600 jaar stond en dat hij nog wel even zou blijven staan. Dat bleek niet juist te zijn. Op 1 juni 2006 is hij voor een groot stuk ingestort.

Mijnheer de minister, of er nog wat te redden valt, weet ik niet. Het is niet echt duidelijk. Wat wel duidelijk is, is dat zowel de federale als de Vlaamse overheid als eigenaars in gebreke zijn gebleven. Dat is jammer, want men kan toch niet van de burger verwachten dat hij als eigenaar van een monument dat als een goede huisvader verzorgt en een aantal verplichtingen nakomt, terwijl de overheid zo flagrant in de fout gaat.

Deze fout is dan nog duidelijk geworden op het ogenblik dat er via de radio en de televisie een oproep wordt gelanceerd in verband met ons onroerend erfgoed. We hebben allemaal ook een oproep in onze bus gekregen. De sensibiliseringsactie komt tot stand via een samenwerking van onder meer uw administratie, de VRT en de Nationale Loterij en heeft te maken met de monumentenstrijd.

Mijnheer de minister, waarom hebben de aangekondigde consolidatiemaatregelen zolang op zich laten wachten? Hoe is dit mogelijk?

Ik heb vernomen dat er gisterenavond spoedoverleg is geweest. Op 24 uur tijd is men er dan blijkbaar toch in geslaagd om een oplossing uit te werken, terwijl dat jaren aan een stuk niet lukte.

In een goed monumentenbeleid wordt er bij een beschermd monument niet alleen gezorgd voor restauratie, maar ook gezocht naar een gedragen toekomstperspectief. Indien die zoektocht de onmiddellijke toekomst van het monument in gevaar brengt, dan moet het monument zelf toch primeren? Dat is in dit geval niet gebeurd. Wat zal en kan er nu nog gebeuren met de Maagdentoren?

De geloofwaardigheid van ons monumentenbeleid is aangetast. Welke beleidslessen trekt u uit dit voorval?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, collega's, de toren werd inderdaad gebouwd in 1388 als grenstoren naar aanleiding van de oorlog tussen Brabant en Gelderland. De toren kreeg in de 17e eeuw de naam 'Maagdentoren', omdat de toenmalige bevelhebber, die zijn dochter niet wou laten huwen met de partner van haar keuze, er zijn dochter samen met twee nonnen had opgesloten. Ze pleegde daarna zelfmoord in de Demer.

In 1859 werd de toren staatsbezit. De laatste restauratie dateert van 1863. Wanneer we hier vandaag dus praten over politieke verantwoordelijkheid en geloofwaardigheid, ben ik alleen bereid om voor de voorbije 24 maanden mijn verantwoordelijkheid te nemen.

Wat is er gebeurd sinds ik aangetreden ben als minister van Monumenten en Landschappen in het najaar 2004? Ik heb opgezocht wat er tot op vandaag is gebeurd in het beheer van die toren. U stelt terecht dat in 1999, en gerealiseerd in 2000, naar aanleiding van het afronden van een stukje van onze staats-hervorming, negen gebouwen door de Regie der Gebouwen zijn overgedragen aan de afdeling Monumenten en Landschappen van de Vlaamse Gemeenschap. Voor acht ervan, zoals bijvoorbeeld het Fort Napoleon in Oostende, zijn oplossingen uitgewerkt en beschermende initiatieven genomen en heeft de Stichting Erfgoed Vlaanderen haar verantwoordelijkheid genomen. Die gebouwen, zoals kasteel Beaulieu, hebben we in erbarmelijke staat van de Regie der Gebouwen gekregen. Voor één gebouw is er geen oplossing uitgewerkt, namelijk de Maagdentoren.

Ik heb me de voorbije dagen en uren verkneukeld in historisch bronnenonderzoek en ben nagegaan wie er wat naar wie heeft geschreven. Het enige wat ik uit de briefwisseling kan afleiden is dat men continu het dossier aan elkaar heeft doorgeschoven, zeker in het begin van de jaren tweeduizend. In de periode 1999-2002 lijkt er een debat te zijn met de afdeling Monumenten en Landschappen, dat zegt dat het beheren van monumenten, en zeker van probleemmonumenten, niet haar core business is, maar een opdracht voor de Stichting Erfgoed Vlaanderen.

In 2002 heeft de Stichting Erfgoed Vlaanderen aan Monumentenwacht gevraagd om een stabiliteits-

onderzoek te doen. Dat onderzoek heeft plaats gevonden en op basis daarvan werden alarmerende berichten doorgegeven. Men kan het controleren in publicaties, websites en dergelijke dat men is beginnen te zoeken naar een soort van bestemming voor dit monument. Over de uniciteit van het monument bestaat er geen enkele twijfel.

Toen ik het dossier in het najaar van 2004 en door uw vragen begin 2005 onder ogen kreeg, was er in feite niets gebeurd. Op dat ogenblik zijn we twee sporen gaan volgen. De Stichting Erfgoed Vlaanderen heeft laten weten dat het dit probleemmonument niet onder haar verantwoordelijkheid wilde nemen. Dat is een probleem voor de Stichting, want het is haar existentiële opdracht. Om die reden voer ik sedert november vorig jaar gesprekken met onze erfgoedverenigingen om te bekijken wat we ermee zullen doen en wie er waar zijn verantwoordelijkheid zal nemen. Herinner u het kasteel van Heers. Iedereen zegt dat er iets aan moet gebeuren, maar niemand zegt dat hij het zal doen, noch het Vlaamse Gewest, noch de provincie, noch de Stichting Erfgoed Vlaanderen, noch de LRM, en ik kan nog een tijdje doorgaan. Hier schrijven we de kroniek van een nieuw probleemmonument.

In 2005 zijn de gesprekken begonnen. Op 1 februari 2005 is een nota gemaakt door het afdelingshoofd Monumenten en Landschappen van Vlaams-Brabant aan de afdeling Brussel. Daarin staat dat het monument in een zeer bedenkelijke staat was en in een zeer moeilijke omgeving staat met een zompige grond, waar het niet evident is om bijvoorbeeld een hoogwerker ter plaatse te brengen. Daarom is er maar één bureau dat die opdracht kan vervullen, namelijk Triconsult, een spin-off van de KU Leuven, gespecialiseerd in dat soort onderzoek.

Er zijn plaatsbezoeken geweest, de laatste keer op 27 september 2005 als ik me niet vergis. Dat heeft geleid tot een offerte van 5 oktober 2005 waarbij ook de stad Scherpenheuvel zich is beginnen melden. De stad is door mijn administratie op 21 maart 2005 aangeschreven met een voorstel tot erfpachtovereenkomst, want de stad had gezegd het monument onder haar hoede te willen nemen. Op 20 september 2005 hebben we een rappelbrief gestuurd naar de stad met de vraag of de stad aanpassingen wilde. Ik heb nog een document teruggevonden van de sleuteloverhandiging, ondertekend door de schepen van de stad Scherpenheuvel. Dit alles toont aan dat er een intens contact was tussen de stad, Monumenten

en Landschappen Vlaams-Brabant, Triconsult en een landmetersbureau.

Men stond eigenlijk zo ver dat de opmeting vrijwel voltooid was. Een landmeterskantoor uit het Hageland had daartoe de opdracht gekregen. Men was nu klaar om met de tweede fase te beginnen. Het materiaaltechnisch onderzoek was ook al bezig. Het was immers de bedoeling een publicatie te maken over de wijze waarop die ijzerzandsteen moet worden aangepakt. Dat materiaal zorgt immers voor heel grote problemen. Triconsult zou ter zake samenwerken met het WTCB. Ten slotte was beslist, in samenspraak met Scherpenheuvel, om stellingen te plaatsen. Het was de gemeente die dat voor haar rekening zou nemen. Het kan ironisch klinken, maar die stellingen zouden deze week worden geplaatst. Dat is dus een geluk bij ongeluk. Ik vind het heel jammer voor het monument, maar anderzijds ben ik ook opgelucht: stel u voor dat dit deze week was gebeurd, als die stellingen er zouden staan en mensen er aan het werk zouden zijn. De kans dat dit gebeurde, was dan waarschijnlijk nog veel groter geweest. We zijn dus aan een ongeluk ontsnapt.

Laat me duidelijk zijn: vanuit het oogpunt van de monumentenzorg vind ik dit een ramp. De vraag is hoe we daarmee zullen omspringen. Op 2 juni, nadat deze ramp is gebeurd, hebben we een eerste vergadering gehad. Op 6 juni hebben we alle partijen, zoals de gemeente, de vzw, Monumenten en Landschappen en Triconsult, rond de tafel geroepen. Wat we nu doen, is consolideren. Kenners zullen beamen dat er momenteel niets nodig is om het monument verder te verwoesten. Als er morgen een hevige storm losbarst, dan mag u er zeker van zijn dat de schade verregaand zal zijn. Er moet nu dus worden geconsolideerd, wat betekent dat er zo snel mogelijk moet worden ondersteut. Zelfs in de vorige fase echter, zeiden nogal wat aannemers dat ze weigerden daarvoor hun mensen in te zetten, daar het een risico is. Dat is geen recent risico: het bestaat al twintig jaar. We werken met een aannemer die in regie zal werken.

Ik ben op zoek geweest naar een projectleider die rechtstreeks van mij de opdracht zal krijgen om die consolidatie technisch te begeleiden en die over expertise beschikt als het gaat over de vraag hoe dit gebeurt, wat er moet gebeuren met die stenen en hoe stukken moeten worden gedemonteerd. Het zou immers best wel eens kunnen dat we de helft moeten demonteren. Dat is geen probleem bij dit soort beschermingsdossiers.

Vervolgens is het mijn bedoeling de aanzet te geven tot dit restauratiedossier. De stad Scherpenheuvel was van plan dit zelf te doen. Ik zou voorstellen dat die projectleider zowel de eerste als de tweede fase voor zijn rekening neemt. Dan is het tijd voor de uiteindelijke beslissing: wordt het beheer van dit monument beschouwd als het beheer van een ruïne, of proberen we een stap verder te zetten, naar een restauratie? Mijnheer Demesmaeker, u weet dat daar in het wereldje van monumenten en landschappen heel wat discussie over bestaat. Morgen heb ik een gesprek met de projectleider. Dat is iemand die ik de voorbije twee jaar heb leren kennen. Indien hij de opdracht aanvaardt, zal het een van zijn eerste grote uitdagingen zijn te bepalen hoe er verder moet worden omgesprongen met dit monument.

Wat het beleid betreft: er is een doorlichting gevraagd van onze erfgoedverenigingen. Het is de bedoeling met die verenigingen samen te werken. Wat ik nu voor eens en altijd wil oplossen, is de vraag wie ter zake in Vlaanderen wat doet, wanneer en met wiens geld. Indien er vandaag sprake is van een probleemmonument of een probleemopgraving, dan is er niemand die ik als minister het terrein op kan sturen om dat aan te pakken. Wat het VIOE betreft, hebben we dat nu geregeld. Al zes maanden is er een task force beschikbaar, die, indien nodig, meteen kan worden ingezet, van Gent tot Tongeren. Deze task force wordt trouwens al ingezet. Binnen Monumenten hebben we echter geen instantie die kan optreden, wat me ooit, bij de bespreking van de beleidsbrief, heeft geleid tot de uitspraak dat ik ter zake een generaal zonder troepen ben. Dat geldt zeker voor mijn voorgangers. Ik heb geen enkele instantie die ik ter plaatse kan sturen om dit soort problemen aan te pakken.

Het is de bedoeling van de bestelde doorlichting om uitsluitsel te geven over de vraag of de Stichting Erfgoed Vlaanderen dit moet doen, en zo ja, wat die stichting nodig heeft om die taak waar te maken. Kan er, in overleg met de administratie, via het VIOE een soort cel worden opgericht die dit zelf rechtstreeks gaat aansturen? Alleen zo zal er kunnen worden voorkomen wat er nu is gebeurd, zodat we onze lessen trekken als het bijvoorbeeld gaat over een monument als het kasteel van Heers, en ervoor kunnen zorgen dat we dit soort erfgoed niet verloren laten gaan.

Het gebeurde toont aan dat een initiatief als Monumentenstrijd meer dan ooit op tijd komt.

De bedoeling ervan is sensibilisatie, maar ook de gemeenschap erbij te betrekken: de stad, een vzw

of de mensen in de omgeving. Het beste voorbeeld daarvan is de Werkgroep Vrienden van de Sint-Martinusbasiliek in Halle, die trouwens de monumentenprijs 2004 heeft gewonnen, precies voor de manier waarop deze gemeenschap zich heeft ingezet voor het behoud.

Het moet nu gedaan zijn met elkaar de zwartepiet door te spelen. Ik zal zelf met een eigen projectleider het project onder handen nemen, en ik beloof u meer resultaten. In 2005 waren we begonnen en hebben we gedaan wat we beloofd hadden. Dat heeft echter de nodige tijd gevraagd, en intussen heeft de natuur zijn werk gedaan. Dat hadden we beter kunnen voorkomen. Zowel de federale als de Vlaamse overheid heeft op alle niveaus fouten gemaakt, die in de toekomst niet langer kunnen. Dat vraagt ook verantwoordelijkheid en financiële middelen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreide en vooral eerlijke antwoord. Inderdaad is het voortdurend doorschuiven van dossiers van de ene naar de andere geen toonbeeld geweest van goed beleid. Door dit debacle is een pijnpunt blootgelegd. Als iedereen daar een les uit trekt, dan is dat eigenlijk wel goed. Voorkomen is immers belangrijk.

Voor de onmiddellijke toekomst van de Maagdentoren wil ik u nog dit op het hart drukken. U zei dat u zult proberen te consolideren, maar uit ervaring weten we dat dat vaak neerkomt op nog meer afbreken. Ik vraag dan ook nadrukkelijk dat de aannemer en het studiebureau Triconsult er alles aan zouden doen om alvast te redden wat er nu nog resteert, ook het vervallen plafond met de sluitsteen in de ridderzaal.

Minister Dirk Van Mechelen: Dat laatste is ook mijn grote zorg. Het zal immers heel snel moeten gaan, want zoals ze er nu bij staan, zijn de resten geen vier weken meer beschoren. We moeten snel optreden, en daarom ook wil ik een externe projectbegeleider, die deskundig is in restauratiedossiers en die op het terrein aanwezig is om iedere stap te begeleiden, te sturen en te coördineren, en dat natuurlijk in samenspraak met de heer Robijns van de Provinciale Cel Vlaams-Brabant van de afdeling Monumenten en Landschappen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, er wordt een wijziging van de agenda voorgesteld. Is iedereen het ermee eens dat we nu eerst de actuele vraag van mevrouw De Wachter tot minister-president Leterme en de actuele vragen van de heren Glorieux, Van Goethem en De Loor tot minister Moerman behandelen? (*Instemming*)

ACTUELE VRAAG van mevrouw Else De Wachter tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het vrijmaken van financiële middelen voor dringende herstellingswerken aan de plantentuin van Meise

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Moerman.

Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de voorzitter, heren ministers, mevrouw de minister, collega's, ik was dit weekend zeer verheugd via de media te mogen vernemen dat minister Moerman zou voorzien in 1,5 miljoen euro voor dringende renovatiewerken aan de plantentuin van Meise. Dat kan ons alleen maar verheugen, want het is een goede zaak, ware het niet dat het samenwerkingsakkoord dat reeds in het voorjaar van 2004 werd afgesloten, in hoge mate dode letter blijft.

Dat samenwerkingsakkoord bepaalt dat het beheer en de werking van de plantentuin worden overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap en dat de wetenschappelijke verzamelingen, het herbarium en de bibliotheek, in handen blijven van de federale overheid maar worden uitgeleend aan de Vlaamse Gemeenschap.

Mijnheer de minister-president, ik heb u reeds in januari 2005, samen met collega's, een actuele vraag gesteld over deze problematiek. U verwees naar het fameuze artikel 8 van het samenwerkingsakkoord waarin vooral de logistieke en personele bezetting wordt beklemtoond. U verwees ook naar het aantal wetenschappelijke en niet-wetenschappelijke onderzoekers die ter beschikking worden gesteld door de

Franse Gemeenschap. U hebt toen reeds gezegd dat u uw best zou doen om het samenwerkingsakkoord te kunnen uitvoeren en om de voogdij over te dragen naar de Vlaamse Gemeenschap.

Wat we deze week in de media konden vernemen, is zeker een eerste stap in de goede richting, maar u zult het met me eens zijn dat voor de renovatiewerken nog heel wat meer nodig is. De administratie heeft reeds uitgerekend dat we 4 tot 5 miljoen euro nodig hebben om de renovatiewerken uit te voeren en om de plantentuin in stand te houden. Net zoals de vorige keer kan ik stellen dat het echt wel heel dringend is. Op dagen met stormachtig weer is de plantentuin verplicht om te sluiten voor het publiek omdat het er niet veilig is. Er moet heel dringend iets worden gedaan. We moeten nu erg hard aan de alarmbel trekken.

Mijnheer de minister-president, kunt u me de stand van zaken meedelen inzake de laatste knelpunten bij de uitvoering van het samenwerkingsakkoord? Kunt u me ook een stand van zaken geven van de uitvoering van het samenwerkingsakkoord en van de laatste, nieuwe onderhandelingen in dit licht? Welke garanties kunt u ons bieden voor de realisatie van de overdracht van de voogdij over de plantentuin naar de Vlaamse Gemeenschap? In welke extra kredieten zal de komende jaren worden voorzien om te garanderen dat de infrastructuur en de kwaliteit van de plantentuin kunnen worden gevrijwaard?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de vraag van mevrouw De Wachter heeft twee aspecten: de concrete vragen over de plantentuin zelf, en het hoofdstukje institutionele hervormingen met in het bijzonder de overdracht. Het eerste valt onder mijn bevoegdheden, het tweede onder die van de minister-president, want hij is bevoegd voor de institutionele hervormingen. Ik zal de vragen over beide aspecten beantwoorden.

Mevrouw De Wachter, u vraagt hoe het zit met de plantentuin, zowel op het vlak van de renovatie als op het vlak van de toekomstige verdeling van de kosten, eens de overdracht tot stand is gebracht. U hebt het daarbij zowel over de werking als over de infrastructuur.

Het is natuurlijk geen geheim dat de infrastructuur er slecht aan toe is. In afwachting van de overdracht

werd in 2004 door de federale Regie der Gebouwen een aantal heel dringende werken uitgevoerd, maar de overdracht is ondertussen nog niet gebeurd. Ik kom daar straks op terug. Een slecht onderhouden infrastructuur wordt natuurlijk almaar slechter.

De plantentuin is een topinstelling, zowel op Europees niveau als op wereldniveau, en is essentieel voor de instandhouding van de biodiversiteit. De plantentuin bezit in stock ongeveer 6 procent van alle genetisch plantenmateriaal. Dat is veel. We kunnen dat niet kapot laten gaan. Een groot deel van de plantencollectie betreft planten die thuishoren in andere klimaten dan het onze: het tropisch regenwoud, de Sahara enzovoort. Dat betekent natuurlijk dat die planten nood hebben aan warmte, iets wat bij ons veelvuldig ontbreekt, en dus is stookolie nodig en zijn er stookkosten. Van de vier stookolieketels die de plantentuin bezit, zijn er twee dood. De twee andere zijn aan een doodstrijd bezig. Ze moeten dus allemaal worden vervangen. Als dat niet gebeurt, zijn al de planten volgende lente kapot en dan kunnen wij aan de wereld vertellen dat dat komt doordat wij geen akkoord hebben gesloten over de overdracht. Dat zou onvoorstelbaar zijn.

Wat er wordt gestookt, gaat in rook op. Het gaat door het dak naar buiten. Ongeveer 60 procent van de kosten zijn stookkosten. Per jaar gaat meer dan een half miljoen euro op aan energie en elektriciteit. Inzake rationeel energiegebruik kan er wel een en ander gebeuren.

Gebruik makend van bepaalde kredieten voor rationeel energiegebruik zullen die dringende werken worden gedaan door het Vlaamse Gewest, in zijn hoedanigheid van zaakwaarnemer en uitgaande van principes van continuïteit van het beheer, wat algemene rechtsprincipes zijn, en ondanks het feit dat de formele overdracht van de plantentuin, die werd beslist in de Lambermontakkoorden, nog niet is gebeurd. De dringende instandhoudingswerken zullen door ons worden uitgevoerd. Dat werd trouwens op het Overlegcomité deze morgen beslist.

Er is ook bepaald dat de federale overheid bij de overdracht 6.152.853 euro zal verdelen tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap. Dat zal gebeuren in functie van het aantal effectief in dienst zijnde personeelsleden op het moment van de overdracht, omdat dat geld in hoofdzaak dient om personeelskosten te dekken. Minimum 75 procent zal voor ons zijn, ongeveer 4,5 miljoen euro dus.

Nochtans is er in 2006 een berekening gemaakt van de werkingskosten. Die zouden een kleine 10 miljoen euro belopen. Op het Vlaamse niveau zal er extra geld moeten worden gezocht. Eind september 2005 heeft de regering beslist over een verdeling naar analogie met de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde van Antwerpen.

Omdat er verschillende bevoegdheden mee gemoeid zijn, dragen verschillende ministers daar een steentje toe bij. Eerst en vooral zal het beleidsdomein Wetenschap en Innovatie bijdragen. Daarnaast zullen ook Cultuur, Toerisme, Monumentenzorg en Internationale Samenwerking in de buidel tasten. Volgens een nog uit te werken verdeelsleutel zullen we de werkingskosten onder elkaar verdelen.

De infrastructuur is een ander verhaal. In overleg met de betrokkenen is er een plan gemaakt van wat nodig is om de infrastructuur volledig in orde te brengen volgens de wettelijke veiligheidsvoorschriften. Het gaat niet over een uitbreiding. Het kostenplaatje is considerabel. Het is een meerjarenplan van 2004 tot 2015. Eens de overdracht er is, zal ook dat plan door de Vlaamse overheid worden uitgevoerd.

Inzake de eigenlijke overdracht is er geen samenwerkingsakkoord. In 2003 werd een akkoord afgesloten, maar dat werd gecontesteerd door de Franse Gemeenschap. Het is dus nooit geconcretiseerd.

Minister-president en minister voor Institutionele Hervormingen Leterme en mevrouw Arena zijn vorig jaar besprekingen begonnen. Ze hebben vrij gedetailleerde krachtlijnen van een samenwerkingsakkoord uitgetekend. Eind september heeft de Vlaamse Regering dat bekrachtigd en de opdracht gegeven om die krachtlijnen om te zetten in een samenwerkingsakkoord.

Van onze kant zijn er geen problemen. Deze morgen heeft mevrouw Arena gezegd dat zij ook geen problemen meer ziet. Er is dus een goede kans dat we dit dossier op korte termijn kunnen afhandelen en het samenwerkingsakkoord afsluiten, wat ook de voorwaarde is voor de juridische overdracht aan Vlaanderen. Dan hoop ik dat dit dossier geregeld is en dat deze waardevolle wetenschappelijke instelling een rechtmatige plaats zal vinden in ons bestel.

Ze hebben in de afgelopen jaren bewezen dat ze dat kunnen. In het kader van BBB-terminologie zullen ze de rechtsvorm van een EVA krijgen.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. We delen met z'n allen de zorg voor de verdere werking van de plantentuin. U hebt net gezegd dat de problemen op korte termijn gedeeltelijk zullen worden opgelost. Ik zal dit dossier dan ook verder opvolgen. Er komt nu eindelijk duidelijkheid voor de plantentuin en voor de mensen die daar werken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het mogelijk omzeilen van Vlaamse wapenexportvergunningen

ACTUELE VRAAG van de heer Roland Van Goethem tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het mogelijk omzeilen van Vlaamse wapenexportvergunningen

ACTUELE VRAAG van de heer Kurt De Loor tot mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het mogelijk omzeilen van Vlaamse wapenexportvergunningen

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, een paar dagen geleden blokletterde een vooraanstaande Vlaamse krant: 'Vlaamse wapenexport lekt als zeef'. Het artikel ging over P90-munitie die in het Limburgse Zutendaal wordt gefabriceerd en geëxporteerd wordt naar het buitenland met een Waalse vergunning en niet, zoals we zouden verwachten, met een Vlaamse vergunning. Ik was verbaasd, al was het maar omdat steeds wordt beweerd dat Vlaanderen geen echte wapenindustrie zou hebben. Het gaat echter duidelijk over munitie die niet onder de Vlaamse regelgeving valt maar onder de Waalse. De P90 wordt de copkiller genoemd omdat hij door heel harde materialen kan dringen zoals kogelvrije vesten, veiligheidshelmen en schilden, en is dan ook bij uitstek gegeerd door ter-

roristen, guerillabewegingen enzovoort. De speciale P90-kogels worden uitsluitend geproduceerd in de FN-vestiging in Zutendaal.

Door deze kogels te exporteren onder een Waalse licentie wordt de hele Vlaamse Regering opzij gezet en wordt de regionalisering van de wapenhandel eens te meer omzeild. Mevrouw de minister, dit toont nogmaals aan dat die regionalisering een aberratie is, zoals u het zelf onlangs nog beweerde. Ook het International Peace Information Service of IPIS heeft geoordeeld dat het huidige systeem van geregionaliseerde wapenhandel bureaucratisch, chaotisch, inconsequent en ontransparant is.

Mevrouw de minister, klopt het verhaal dat we in de krant hebben gelezen? Kan de P90-munitie die in Vlaanderen wordt gefabriceerd, geëxporteerd worden naar het buitenland? Zo ja, hoe kan dat dan? Volgt u de analyse van IPIS dat de huidige regionale regeling een aberratie is en eens te meer aantoonde dat het systeem op dit ogenblik niet werkt? Als dat zo is, wat zult u dan doen opdat het systeem wel zou werken? Denkt u dat dit probleem met het nieuwe decreet kan worden opgevangen?

Kunnen wij dat rechtzetten? Zo ja, hoe denkt u dat te zullen doen? Wanneer mogen we het ontwerp van decreet verwachten?

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, er blijkt dus toch een en ander mis te zijn met ons systeem van uitvoervergunningen voor wapens. Uit een studie van IPIS zou blijken dat de FN-vestiging in Zutendaal munitie zou uitvoeren. Ik spreek bewust in de voorwaardelijke wijs omdat ik niet de gelegenheid heb gehad om de studie te lezen. Het Waalse Gewest zou een vergunning hebben afgeleverd voor de uitvoer van de munitie 5.7x28 millimeter. Die munitie is uitsluitend bestemd voor het P90-machinepistool en voor het pistool Five-seveN. Het gaat om munitie die exclusief door FN-Zutendaal wordt aangemaakt.

In het krantenartikel over het rapport van IPIS staat: 'Het rapport is al een maand klaar. Maar het Vlaams Vredesinstituut wil het document niet openbaar maken. Desondanks kon de redactie het rapport inkijken.' De houding van het Vlaams Vredesinstituut is op zich al eigenaardig. Een rapport dat

het niet openbaar wil maken, mag wel worden inge-keken door een krant. Dat echter terzijde.

‘De studie is wat ons betreft nog niet af’, zegt VVI-directeur Tomas Baum. ‘We beschouwen het als een vooronderzoek dat zijn kwaliteiten heeft, maar onder grote tijdsdruk werd gemaakt.’ Ik vraag me af waar die tijdsdruk vandaan komt, wie die opdracht heeft gegeven, waarom het zo snel moest gaan. Ten slotte zegt hij nog: ‘De studie zal door medewerkers van het VVI de volgende maanden grondig herschreven worden.’

Ik krijg enigszins de indruk dat er een studie is gemaakt door IPIS en dat het VVI het rapport bekijkt. Omdat het resultaat niet naar zijn zin is, zal het worden herschreven. Ik vind dat eigenaardig.

Terug nu naar de wapenexport. FN-Zutendaal heeft inderdaad een omweg genomen via het Waalse Gewest. De vraag is waarom dat is gebeurd. Is de Waalse administratie soepeler? Is ze sneller en efficiënter? Ik heb daar zo mijn twijfels over.

Mevrouw de minister, we wachten nu toch al bijna twee jaar op een wapendecreet. Ik begrijp wel dat het voor u niet zo gemakkelijk is om met de verschillende coalitiepartners een akkoord af te sluiten om een dergelijk wapendecreet naar voor te schuiven. *(Opmerkingen van minister Bert Anciaux)*

Ik had het over ‘verschillende coalitiepartners’. U moet goed luisteren. Feit is dat er nog altijd geen wapendecreet is. De Vlaamse wapenexport is nog altijd afhankelijk van de federale wetgeving, die we met stukken en brokken gebruiken.

Mevrouw de minister, was u op de hoogte van de toestand in Zutendaal? Hoe lang sleept die zaak al aan? De 5.7-munitie is waarschijnlijk niet de enige munitie die in Zutendaal wordt aangemaakt. In die munitiefabriek worden ook nog andere kalibers gefabriceerd. Gaat het met die andere kalibers dezelfde weg op? Welke maatregelen zult u nemen om dergelijke toestanden in de toekomst te vermijden?

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, dames en heren, ik zal proberen om niet in herhaling te vallen, maar ik was ook versted toen ik op 1 juni 2006 in De Morgen las hoe het mogelijk is om het Vlaamse wapenexportbeleid te omzeilen. FN-Zutendaal heeft voor de levering van kogels voor de P90-machinegeweren verzuimd om

een wapenexportlicentie aan te vragen bij de Vlaamse overheid. Ze deden dat wel bij de Waalse overheid, aangezien de maatschappelijke zetel van FN zich in het Waalse Gewest bevindt. Dat schijnt nog maar het topje van de ijsberg te zijn. Het is typerend voor de manier waarop bedrijven hun gang gaan om het wapenexportbeleid van de verschillende gewesten tegen elkaar uit te spelen en te omzeilen.

Ik wil beklemtonen dat ik deze kwestie niet zie in het kader van een communautaire discussie. Ik zie het wel in het kader van bedrijven die zich laten inspireren door blind winstbejag. Het leveren van kogels en wapens gaat ten koste van mensenlevens en mensenrechten want elke kogel betekent een potentieel gevaar voor een mensenleven. Ik vind deze praktijk dan ook hallucinant en verwerpelijk. Het is het top-punt van blind kapitalisme en winstbejag. Ik noem het dan ook vergunningshoppen.

Mevrouw de minister, bent u op de hoogte van deze handelspraktijk van het vergunningshoppen? Bestaat er een juridische basis op grond waarvan het mogelijk moet zijn om filialen die gevestigd zijn in Vlaanderen te verplichten om ook een vergunning aan te vragen bij de Vlaamse overheid, niettegenstaande hun maatschappelijke zetel zich in een ander gewest bevindt, hetzij het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, hetzij het Waalse Gewest? Is er enige samenspraak tussen de gewesten voor wat betreft het weigeren van vergunningen? Hebt u concreet een oplossing om paal en perk te stellen aan de handelswijze van het vergunningshoppen? *(Applaus bij sp.a-spirit)*

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, er is me gevraagd of dit klopt. Iedereen verwijst naar het artikel in De Morgen van 1 juni 2006 waarin melding wordt gemaakt van een studie die de krant kon inkijken die het Vlaams Vredesinstituut heeft besteld bij IPIS, International Peace Information Service. De directeur van het Vredesinstituut heeft in dat artikel ook gezegd dat de studie nog niet is afgerond. Als u mij vraagt of dit klopt, dan kan ik enkel zien wat er in het artikel is geschreven. Ik heb de studie namelijk niet gekregen. Over wat in de studie staat, moet ik u het antwoord dus schuldig blijven want ik heb ze niet.

Ik kan wel dieper ingaan op de feiten uit het artikel dat stelt dat voor de uitvoer van speciale kogels voor P90-machinegeweren van FN geproduceerd in Zutendaal de firma een uitvoervergunning zou vra-

gen bij de Waalse en niet bij de Vlaamse Regering. Het Vlaamse Gewest heeft van augustus 2003 tot op vandaag geen aanvragen tot uitvoervergunning voor munitie van het P90-machinegeweer van de firma FN in Zutendaal ontvangen.

Tot zover mijn antwoord op de vraag of het klopt.

Kan het? Ja, het kan. Ik heb dat zelfs voorspeld toen ik daarover in de commissie ben ondervraagd. De vigerende wetgeving is de federale wet van 1991. In die wet is het probleem van forumshopping niet behandeld, want het stelde zich toen niet. Alleen de federale regering leverde vergunningen af. Ondertussen is de bevoegdheid voor het verlenen van in-, uit- en doorvoerlicenties in handen van de gewesten gekomen. De gewesten passen de federale wetgeving toe. Een bedrijf kan dus op juridisch correcte wijze zelf kiezen waar het een wapenvergunning aanvraagt: in Vlaanderen, Wallonië of Brussel.

Hoe pakken we deze toestand best aan? Iemand zei dat dit met een Vlaams wapendecreet moet gebeuren. Dat zou het probleem ten dele oplossen, maar toch niet helemaal. Het is overigens niet juist dat we al twee jaar op een decreet wachten. Er was een standstill van twee jaar die tot vorig jaar liep, afgekondigd. Een ontwerp is in voorbereiding. Een van de zaken die moeten gebeuren, is verplichten dat de uitvoervergunningen ook in Vlaanderen moeten worden aangevraagd als de maatschappelijke zetel van het bedrijf of de productie-eenheid in Vlaanderen zijn gevestigd.

Dat biedt evenwel geen volledige oplossing, want vreemde bedrijven kunnen doorgaan met forum shopping. Bij het aanvragen van een doorvoervergunning behouden ze de keuze waar ze een aanvraag indienen en welke uitvoerhaven in de generieke betekenis van het woord ze gebruiken, en dan doet het er niet toe of er een Vlaams decreet is of niet. Het is daarom beter om een samenwerkingsakkoord na te streven. Het Vlaamse Gewest heeft daartoe het initiatief genomen. De besprekingen zijn bezig.

Er is gevraagd naar de informatie-uitwisseling. Ik ken alleen de aanvragen die bij de Vlaamse administratie en bij mij worden ingediend. Wat elders gebeurt, weet ik niet. Een samenwerkingsakkoord over informatie-uitwisseling en geweigerde aanvragen is er nog niet. Zo'n akkoord moet met Buitenlandse Zaken worden afgesloten. Sinds 2003 lopen er met de FOD Buitenlandse Zaken besprekingen over

een samenwerkingsakkoord waarin zowel de informatie-uitwisseling als de vertegenwoordiging van België en zijn samenstellende delen in de exportcontroleorganismen op Europees niveau moeten worden geregeld. Als ik me niet vergis, zijn er al 22 versies van het ontwerp van akkoord opgesteld. In elk geval gaan de onderhandelingen verder.

Ik besluit. Of het klopt, weet ik niet. Ik heb zoals iedereen het krantenartikel gelezen. Sinds 2003 zijn er in Vlaanderen geen aanvragen ingediend. Kan het? Ja, het kan. Kunnen we het probleem oplossen met een decreet? Ten dele kan dat, maar niet helemaal. Een praktische aanpak vereist de realisatie van een samenwerkingsakkoord, en daartoe zijn de besprekingen bezig.

De heer Eloi Glorieux: Ik dank de minister voor haar antwoord. Mijn vraag is niet of de studie klopt, maar wel of er effectief met Waalse licenties vanuit Zutendaal wapens of munitie worden geëxporteerd. Ik wil aannemen dat u geen aanvragen hebt ontvangen. Het lijkt me evenwel logisch dat u na de persberichten en de vragen in het parlement hierover navraag zou doen bij uw Waalse collega of hij of zij zo'n licenties heeft afgeleverd.

Op de vraag of het al dan niet kan, antwoordt u mij positief. U bevestigt wat u een paar weken al aanhaalde, namelijk dat er problemen zijn met de regionalisering van de wapenhandel. U zegt dat het kan omdat we nu eenmaal met een federale wetgeving zitten, die niet sluitend is in een geregionaliseerde context.

U wenst dat probleem gedeeltelijk op te lossen via samenwerkingsakkoorden. Ik wens u daar veel succes mee en de vraag is of het wel realistisch is om daarop te wachten. Als ik zie hoe lang het duurt om voor de plantentuin samenwerkingsakkoorden uit de brand te slepen om tot een regeling te komen, is het de vraag of voor deze gevoelige materie waar veel grotere belangen op het spel staan, een samenwerkingsakkoord wel het juiste instrument is om tot een sluitende oplossing te komen. Ik zie de toekomst op dit vlak dus zeker niet rooskleurig in.

De heer Roland Van Gothem: Ik dank de minister voor haar antwoord. Wat het wapendecreet betreft, hebben zowel het Waalse als het Brusselse Gewest eenvoudigweg de federale wetgeving overgenomen. Om tot een samenwerkingsakkoord te komen tussen de drie gewesten zou het best zijn dat Vlaanderen

de federale wetgeving ook in een decreet giet zodat alledrie de gewesten over dezelfde decreetgeving beschikken. Dan kan op een tamelijk eenvoudige manier een samenwerkingsakkoord worden afgesloten. Het is slechts een tip.

Als u stelt dat men kan vergunningshopen waar men wil, is het de vraag of dat ook mogelijk is voor Vlaamse bedrijven. Kan een in Vlaanderen gevestigd bedrijf een Waalse vergunning aanvragen? Is het vergunningshopen alleen gereserveerd voor buitenlandse bedrijven die aan doorvoerhandel doen?

De heer Kurt De Loor: Ik dank de minister voor haar uitgebreid antwoord. Aangezien zij werk maakt van een transparant en een zo ethisch mogelijk wapenbeleid in Vlaanderen, lijkt het me evident dat zo snel mogelijk paal en perk wordt gesteld aan de mogelijkheid om aan vergunningshopen te doen. U gaf zelf de aanzet daartoe, met het vergunningplichtig maken van de productie zoals dat in Zweden al gebeurt. Op die manier kan de overheid een grotere impact hebben op de ontwikkeling van wapens. Dat kan bijdragen tot een echte vredeseconomie.

Ik geloof ook in een samenwerkingsakkoord tussen de gewesten over geweigerde of te weigeren vergunningen. Dat moet soelaas kunnen brengen.

Minister Fientje Moerman: Na mijn antwoord zijn er toch nog wat onduidelijkheden overgebleven. Mijnheer Glorieux, ik kan u als beleidsverantwoordelijke alleen maar zeggen wat er in Vlaanderen gebeurt. Ik ben alleen bevoegd op het grondgebied van het Vlaamse Gewest. Wat ergens anders gebeurt, behoort niet tot mijn bevoegdheid. De manier om dat beleidsmatig op te lossen en om dat wel te weten te komen, bestaat in een wederzijdse informatie-uitwisseling om te beginnen over de geweigerde vergunningen. Daarvoor is een samenwerkingsakkoord nodig. Daarmee zijn we bezig. Het gaat dus niet om slechte wil, ik ben immers noch in Wallonië noch in Brussel bevoegd.

Mijnheer Van Goethem, u suggereert om de federale wetgeving over te nemen. Dat is precies de situatie die vandaag geldt. De gewesten zijn wel bevoegd, maar de wet die wordt toegepast, is een federale wet. De federale wet is geschreven op maat van België. Er was geen keuze mogelijk want gewesten waren niet bevoegd. Dat is precies het probleem. De federale wetgeving is ook in Vlaanderen van toepassing, in Wallonië en in Brussel. We moeten een samen-

werkingsakkoord afsluiten, en daarover wordt nu gesproken.

Ik heb niet gezegd dat we de productie vergunningsplichtig moeten maken.

Ik klink niet graag als mijn grootmoeder, maar ik moet hier toch zeggen dat ik dit had voorspeld. De bestaande verdeling leidt tot forumshopping. Dat geldt niet enkel voor België. Wat de doorvoervergunningen betreft, zal het forumshopping ook tussen landen onderling ingang vinden. België is een van de weinige landen waar de doorvoervergunning nog in de wetgeving staat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het voorstel van de minister voor een derde gemeenschap in Brussel

ACTUELE VRAAG van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het voorstel van de minister voor een derde gemeenschap in Brussel

ACTUELE VRAAG van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het voorstel van de minister voor een derde gemeenschap in Brussel

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, afgelopen weekend heeft de minister tijdens een intercultureel symposium in en over Brussel een aantal forse uitspraken gedaan en een aantal grensverleggende pistes geopend. Ik veronderstel dat hij de context van dit symposium straks zelf zal toelichten.

Mijnheer de minister, u hebt het tijdens dit symposium onder meer over Brussel als een veelkleurige, multiculturele en meertalige stad gehad. Ik kan dit enkel beamen. Het gaat hier om de realiteit van een stad waarin wij dagelijks leven. Daarnaast hebt u de plaats van Brussel ten aanzien van de institutionele werkelijkheid geschetst. Op dit ogenblik is die institutionele werkelijkheid verankerd. U hebt de proble-

matiek van deze levende stad op de agenda van de volgende staatshervorming geplaatst.

Een aantal van uw uitspraken hebben me verwonderd. U hebt het over het huidige, tweeledige model gehad. Naast dit bipolaire model, waarin de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap met recht en reden overduidelijk aanwezig zijn, hebt u ruimte voor een derde gemeenschap gecreëerd. Zo heb ik uw uitspraken althans geïnterpreteerd.

De vraag is natuurlijk hoe ver dit gaat. Gaat het om een allochtone gemeenschap of om een internationale, veeleer aan de Europese Unie verbonden gemeenschap? In het laatste geval schat ik de slaagkansen laag in. We weten allemaal dat de interesse van de EU voor wat zich in Brussel afspeelt helaas vrij gering is. In het eerste geval deel ik uw mening niet. De realiteit op het terrein is meerkleurig. De huidige instellingen kunnen die meerkleurigheid evenwel dragen. Dat blijkt uit de huidige samenstelling van de raad van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Een derde van de verkozenen zijn allochtonen. In mijn ogen staat het institutionele systeem niet zo ver van de realiteit op het terrein af.

Mijnheer de minister, ik wil nog even dieper ingaan op uw voorstel om, naast de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap, nog een derde gemeenschap in Brussel te creëren. We moeten ons in dit verband twee vragen stellen. Is er sprake van een gemeenschap an sich en wil die gemeenschap eigenlijk wel een gemeenschap zijn?

Ik ben er niet zo zeker van dat die gemeenschap an sich bestaat. U hebt tijdens het symposium zelf verklaard dat het om een palet van vele gemeenschappen gaat. Ik zal dit met een boutade verduidelijken. Een Marokkaanse inwijkeling in onze stad heeft even veel met een Turkse inwijkeling als met een Vlaming of een Franstalige te maken. Ik twijfel aan het bestaan van een identiteit over de grenzen van de verschillende allochtone gemeenschappen heen. Bovendien is er een zekere spanning tussen uw uitspraken en het tot op heden gevoerde inburgeringsbeleid van de Vlaamse Regering. Beide zijn zelfs contradictorisch. Door van die verschillende groepen één groep te maken die eigenlijk geen groep is, bewijzen we de betrokken mensen volgens mij geen dienst. Het zou om een kunstmatige groep gaan. Mensen zouden zich in deze groep niet thuis voelen.

De tweede vraag is of de groep in kwestie een groep wil zijn en een bepaald aantal verzuchtingen heeft. Ik wil even een voorbeeld geven dat bij de Ameri-

kaanse burgerrechtenbeweging van de jaren 50 en 60 aansluit. We weten allemaal dat de scholen in bepaalde Amerikaanse staten in die periode niet zo ver van het Zuid-Afrikaanse apartheidregime afstonden.

Het Amerikaanse Hooggerechtshof heeft gezegd dat scholen in heel Amerika voor iedereen moesten openstaan. Stap voor stap is dat ook gebeurd. Het streven van de Afro-Amerikanen was legitiem. Zij wilden onderwijs en kansen zoals iedereen.

In een Angelsaksisch rechtssysteem werkt men met precedentes. Als een Canadese rechtbank die uitspraak van het Amerikaanse Hooggerechtshof overneemt, om een vraag van Canadese indianen om eigen scholen op te richten af te wijzen, voelen we dat er een zekere spanning bestaat. De legitieme vraag van de oorspronkelijke gemeenschap naar eigen onderwijs moet, tot op zekere hoogte, ingevuld kunnen worden.

Mijnheer de minister, ik heb het gevoel dat bij de allochtonen, evenveel in Brussel als in Vlaanderen, de vraag leeft om gelijke kansen te krijgen op het gebied van onderwijs en opleiding, wonen en werk. Buiten een aantal zeer extreme groepen, zoals de Arabisch-Europese Liga, heb ik nog geen allochtonen horen zeggen dat zij een eigen gemeenschap willen, wat dan ook institutioneel moet worden vertaald. Mijnheer de minister, ik heb het gevoel dat u een antwoord geeft op een vraag die niet wordt gesteld. (*Opmerkingen van minister Bert Anciaux*)

Waarom worden vandaag door drie mensen vragen gesteld? Het is niet de eerste keer dat u een voorstel doet dat onvoldragen is, waarop dan een aantal terechte kritieken worden geformuleerd. Waarschijnlijk zult u straks zeggen dat we u verkeerd begrepen hebben. (*Opmerkingen van minister Bert Anciaux*)

Mijnheer de minister, als u minister bent, is dat het spel dat we spelen. We brengen inhoudelijke argumenten aan om te zeggen dat u zich vergist, als het uw bedoeling zou zijn – hoe goed bedoeld ook – om een derde gemeenschap voor de internationale allochtonengemeenschappen in Brussel institutioneel te vertalen. Als dat niet uw bedoeling is, hoor ik dat graag. Mijnheer de minister, in dit parlement moeten we toch af en toe de puntjes op de i kunnen zetten. Dat heeft niets te maken met persoonlijke aanvallen. We voeren hier een inhoudelijk debat. Ik ben zeer benieuwd of uw antwoord aansluit bij wat we in de kranten konden lezen of niet.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de voorzitter, collega's, niemand beweert dat het gemakkelijk is om minister te zijn. Ik neem aan dat het niet eenvoudig is als men zijn gedacht wil zeggen over de dingen, want een minister is nog altijd politicus. Een parlamentslid heeft het recht om, op basis van wat hij denkt dat zijn achterban nodig heeft, meningen te vertolken, maar een minister moet met een bijkomende begrenzing rekening houden, want naar zijn woorden wordt op een andere manier geluisterd.

Mijnheer de minister, zeker als het gaat over een colloquium waarvan u zelf de uitnodiging hebt verzorgd, wordt geluisterd naar wat u zegt over een deel van uw bevoegdheid. Als u als minister van Brussel op een colloquium iets zegt over de toekomst van Brussel, moet u aanvaarden dat u daar politiek op wordt afgewogen.

Ik zal beginnen met iets zoets te zeggen, om daarna bij het bittere van mijn verhaal te komen. Mijnheer de minister, als u zegt dat Brussel een stad van minderheden is, hebt u gelijk. U parafraseert eigenlijk de heer Chabert, die jarenlang zei dat Brussel een stad is waar alle minderheden samen de meerderheid uitmaken. Dat is een sociologische, economische en culturele vaststelling. Als u wilt zeggen dat we daar meer rekening mee moeten houden en de allochtone component van de verscheidene gemeenschappen in Brussel dichter bij het beleid moeten brengen, oogst u niets dan applaus van degenen die goed naar u luisteren. Als u er binnen het bestaande kader voor wilt zorgen dat elke gemeenschap zich thuis voelt in de stad, net zoals we hopen dat die gemeenschappen zich thuis voelen in de Vlaamse Gemeenschap, is er geen probleem.

Zolang u op dat niveau bezig bent, denkt iedereen volgens mij in de richting van maatregelen om de participatie en ook de politieke participatie van deze mensen te verbeteren. Voor dergelijke maatregelen zult u niets dan steun ondervinden.

Wat een beetje vreemd is, maar wat we allicht verkeerd hebben begrepen, is dat er een institutionele component aan het verhaal komt. U stelt uw analyse zelf in het licht van de komende onderhandelingen over het institutionele kader. U maakt enkele overwegingen die volgens mij als denkoefening interessant zijn. Een aantal collega's heeft daar ook op gerepliceerd.

Wanneer u zegt dat men halt moet houden bij de tendens van de gewesten om gemeenschapsbevoegdheden over te nemen, dan weet u dat u in mij een grote bondgenoot vindt. Het is opmerkelijk dat de heer Smet, een kartelgenoot van u, eigenlijk het omgekeerde vertelt. De geesten zitten in dit debat dus nog niet op een grote lijn. Dat is natuurlijk niet erg, want er moet democratische discussie mogelijk zijn.

Mijnheer de minister, u hebt een bijzondere positie in die discussie, want wanneer u iets zegt, denken we dat u gedeeltelijk of zelfs helemaal spreekt in naam van de regering waarvan u deel uitmaakt.

Wanneer we zien dat u aan een institutioneel verhaal begint, samengevat door De Morgen als 'Brussel heeft een derde gemeenschap nodig', moet ik ook namens mijn fractie zeggen dat dat niet het model is waarin we geloven.

Iedereen die vandaag over Brussel nadenkt, beseft dat een van de problemen de institutionele en de bestuurlijke complexiteit is. Het is niet door het toevoegen van een bijkomende laag, van bijkomende bevoegdheden of van een bijkomende autoriteit dat we Brussel eenvoudiger zullen maken.

Mijnheer de minister, wanneer het uw bedoeling is te zeggen dat elke gemeenschap in dit land, namelijk elke allochtone en internationale groep, ook toegang moeten krijgen tot de twee gemeenschappen die in de hoofdstad verantwoordelijkheid opnemen, namelijk de Vlaamse en de Franse Gemeenschap, dan maakt niemand zich daar zorgen over. De heer Gatz heeft trouwens opgemerkt dat dat vandaag al de realiteit is. Het volstaat om naar de lijsten te kijken waarmee de verschillende politieke partijen vandaag naar de gunst dingen van de Brusselse kiezer, om vast te stellen dat de multiculturaliteit van de lijsten een feit is.

Wanneer we naast een Franse en een Vlaamse Gemeenschap ook een soort van internationale gemeenschap uitvinden en daar een institutionele partner van maken, dan denk ik dat we de zaken ingewikkeld maken. Bovendien bevestigt u daardoor ongewild dat lid zijn van de Vlaamse Gemeenschap exclusiviteit inhoudt. Ik denk dat beide gemeenschappen moeten uitbreken en ervoor moeten zorgen dat hun aanbod beschikbaar is voor iedereen die er een beroep op wil doen. Dat is trouwens de reden waarom ik de regel dat de gemeenschappen in de hoofdstad zich alleen moeten richten tot instellin-

gen die zich exclusief met een bepaalde gemeenschap bezighouden, geen goed idee vind. We kunnen daarover discussiëren.

Indien ik de denkoefening die u hebt gemaakt, op de weblog had gelezen, zou ik hebben gedacht dat ze een onderdeel van het debat vormde, maar vermits u als minister hebt gesproken, kan ik niet anders dan vragen of u uw uitspraken hebt gedaan met rugdekking van en na overleg met de Vlaamse Regering. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, alle goede zaken bestaan uit drie. Vandaag stellen drie Brusselaars u vragen en ze zijn alle drie kritisch. Het hoeft geen betoog dat ik nog veel kritischer ben dan de andere twee. Mijn partij is immers nooit voorstander geweest van een derde gewest.

Ik zal ook iets zoets vertellen. We hebben al een aantal debatten gevoerd in de commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand. U wilt de gewestenstructuur voor een deel ondergraven door te werken via de gemeenschappen. U wilt een co-communautaire structuur invoeren in culturele materies.

U hebt daarbij ook een beetje de Franse Gemeenschap op een niet zo verstandige wijze wakker geschud want u wilt ook het PSK, de Munt en dergelijke defederaliseren. U toont veel te vlug uw wapens.

Vandaag bevinden we ons in 2006. Iedereen weet dat er in 2007 een nieuwe onderhandelingsronde komt. Mijnheer de minister, uw woorden hebben grote kracht want u bent partner van de VGC en tegelijkertijd voogdijminister. Als u uitspraken doet, hebben die uiteraard een grote daadkracht. Nu moet u me eens de logica uitleggen van wat u precies hebt gezegd. Ik heb De Morgen gelezen, maar uiteraard ga ik nooit uit van wat in De Morgen staat. Het ministerie heeft gezegd om eens te bekijken wat minister Anciaux zelf heeft gezegd. Ik heb hier de persmededeling. Uiteindelijk zie ik drie verschillende zaken die u door elkaar haalt.

U wilt een derde gemeenschap, maar wat is dat nu, een derde gemeenschap. In De Morgen spreekt u over een internationale component. In de titel van de persmededeling staat ‘allochtone gemeenschappen’ en verder in de tekst hebt u het over de Euro-

pese gemeenschappen. Over wat gaat het nu in feite? Zoals vorige vraagstellers hebben gezegd, schiet u losse flodders af, maar het is nog erger dan de vorige vraagstellers zeggen: u schiet ze in verschillende richtingen af.

Mijnheer de minister, dit heeft consequenties. Wij zijn uiteraard nooit voorstander geweest van Brussel als derde gewest, maar we moeten de schade beperken en zorgen dat we in 2007 eensgezind naar de onderhandelingen trekken. Onze Franstalige ‘interlocuteurs’ staan immers eensgezind klaar en ze weten zeer duidelijk wat ze doen en zeggen.

Stel dat het spoor van de allochtonen het juiste spoor zou zijn, dus niet de Europese of internationale component, wat zal er dan gebeuren? U stelt ten eerste de politiek van de VGC, die altijd gericht is geweest naar de retoriek dat Vlamingen een minderheid zijn tussen alle minderheden en we ons zoveel mogelijk richten tot de allochtone gemeenschap, op de helling. Dat gaat dan niet meer op. Ik stel dat gewoon vast, ik sta daar niet achter. Ten tweede geldt die problematiek absoluut niet voor de Franstaligen. Zij passen de assimilatiegedachte gewoon toe, ze spreken er zelfs niet over. Ten derde heeft in het huidige model de Vlaamse Gemeenschap via de VGC, hoe wankel ook, tenminste nog een klein beetje een been om evenredig, bipolair naast die grote Franse Gemeenschap te staan. Als er drie gemeenschappen zijn, zal ze dat been niet meer hebben, welke die derde gemeenschap ook moge zijn. Ten slotte zal de zogenaamde pariteit die er bestaat binnen de Brusselse regering, er dan ook niet meer zijn. U wilt duidelijk het gewest naar beneden drukken en de gemeenschappen naar omhoog, waar ik u voor een deel in kan volgen, maar het derde gewest zal blijven bestaan, maak u geen bespiegelingen. Voor onze Franstalige tegenvoeters is dat immers geen discussiepunt.

De blokkeringsmogelijkheid die Vlamingen in Brussel nog hebben, is door de Lambermontakkoorden uitgehold om geen enkele andere reden dan omwille van ons. Daarvoor hebben de Vlaamse partijen het laatste wapen dat ze hadden, uit handen gegeven aan de Franse Gemeenschap.

Al deze elementen overlopende, kan ik maar twee vragen stellen. Ik hoop dat het een losse flodder is. Is dat zo, mijnheer de minister? Spreekt u namens de hele Vlaamse Regering of is dit weer een bespiegeling die jammer genoeg op een ongelukkige wijze

in de pers is gekomen? Mocht het een standpunt zijn van de hele Vlaamse Regering, is dat de strategie waarmee u in 2007 naar de Franstaligen trekt? Welnu, dan wens ik u veel succes. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, op zaterdag hebben we hier inderdaad een intercultureel ontmoetingsmoment gecreëerd. Daarbij waren nogal wat cultuurgemeenschappen vertegenwoordigd die hoofdzakelijk in deze stad, maar eigenlijk ook in heel Vlaanderen aanwezig zijn.

In het symposium kwam heel sterk tot uiting dat al die gemeenschappen veel meer willen worden betrokken bij het beheer van deze stad en ernstiger willen worden genomen, ook bij het bestuur. Ik heb me daarbij aangesloten. Ik heb er tijdens het symposium op gewezen dat het bipolaire systeem in deze stad eigenlijk deels achterhaald is. Het gevolg van dat systeem is dat de indruk wordt gewekt dat er hier een grote Franstalige gemeenschap is, die de meerderheid uitmaakt, en een Vlaamse gemeenschap, die de minderheid vormt. Dat is allang niet meer de realiteit.

Velen voor mij hebben het al gezegd: Brussel is veeleer een stad van minderheden dan een stad waar één minderheid staat tegenover een grote meerderheid. Dat laatste is dan het betoog dat de Franse Gemeenschap 80 percent van de bevolking vertegenwoordigt, en de Vlaamse Gemeenschap 15 à 20 percent, waarbij de Vlamingen dan onderling discussiëren over het precieze percentage. Dat beeld is achterhaald. Daartegenover wil ik een ander denkbeeld plaatsen, zonder dat dit helemaal is uitgewerkt. Ik heb op het symposium gezegd dat we eigenlijk symbolisch het beeld van die tweeledigheid, van minderheid tegen meerderheid, moeten kunnen ombuigen tot een meerledig systeem, waarin minimaal drie partners rond de tafel zitten en het duidelijk wordt dat er geen sprake is van één meerderheid tegenover een minderheid.

Als we dit voort uitwerken, komt dit erop neer dat de gemeenschappen een veel grotere rol te spelen hebben in het uitbouwen en het beheer van deze stad. De heer Vanackere wees daar al op. De Vlaamse en Franse Gemeenschap zijn in wezen vanzelfsprekend interculturele gemeenschappen, die een heel grote verantwoordelijkheid moeten opnemen ten opzichte

van alle allochtone gemeenschappen in deze stad. Deze gemeenschappen hebben een veel grotere rol te spelen. Ze moeten een grotere impact hebben. Ze moeten institutioneel een grotere rol toegewezen krijgen.

Daarnaast moet de Europese Unie op haar verantwoordelijkheid kunnen worden gewezen. Ik vind immers niet dat de EU tot op heden veel verantwoordelijkheid neemt in deze stad, hoewel ze wel een heel grote stempel drukt op de werking en het leven van deze stad.

Het probleem van het debat is dat er inderdaad gemeenschappen zijn met een grote en met een kleine g. De gemeenschappen met een kleine g verwijzen naar werkelijkheden. De gemeenschappen met een grote g zijn institutionele organen. De drie institutionele organen, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Europese Gemeenschap, zouden een veel grotere rol moeten kunnen spelen, en ook een grotere financiële bijdrage moeten kunnen leveren, bij het uitbouwen van deze stad. Het huidige hoofdstedelijke gewest beschouw ik dan veeleer als een stedelijk gewest, en als een verbinding met het lokale bestuur, met een fusie van de 19 gemeenten, met de diverse wijken, met deelgemeenteraden of andere mogelijke deelorganen.

In mijn visie is er dus sprake van twee grote niveaus. Op het hoogste niveau hebben we de gemeenschappen met grote g, die een grotere verantwoordelijkheid opnemen bij het uitbouwen van de hoofdstedelijke functie van deze stad. Vanzelfsprekend moeten de beide gemeenschappen – naar ik hoop de Franse Gemeenschap, maar zeker de Vlaamse Gemeenschap – heel uitdrukkelijk voort blijven investeren in het ondersteunen van de culturele diversiteit die hier aanwezig is. De heer Arckens heeft het trouwens bij het verkeerde eind: de Franse Gemeenschap heeft helemaal geen oog voor de diversiteit die aanwezig is bij de allochtone gemeenschappen.

Mijn pleidooi is dus veeleer ingegeven door de vaststelling dat het foutieve institutionele beeld alsof dit een stad is waarin één grote minderheid, de Vlamingen, staat tegenover één groot reusachtig monocultureel bastion van Franstaligen, al lang niet meer aan de realiteit beantwoordt.

Ik begrijp dat dit nog niet wordt gezien als een versterking van de positie van de Vlamingen, maar zelf bekijk ik het wel degelijk zo. Wanneer duidelijk

wordt gemaakt dat er geen sprake is van alleen maar het monocultureel blok van de Franse Gemeenschap, en integendeel de stad ook institutioneel een stad zou kunnen worden waarin meerdere partners verantwoordelijkheid kunnen opnemen, dan wordt de rol van de Vlaamse Gemeenschap alleen maar versterkt, zeker als die Vlaamse Gemeenschap daadwerkelijk haar verantwoordelijkheid opneemt ten aanzien van alle gemeenschappen met een kleine g die hier aanwezig zijn.

Mijnheer de voorzitter, het is mijn rol en mijn taak om ook die discussies en ideeën te lanceren. Het is niet mijn taak alleen maar standpunten te vertolken die door iedereen worden gedragen. De minister moet soms ook het debat aanwakkeren. Zeker in dit debat moet ik een voortrekkersrol spelen, om na te gaan of er een consensus kan groeien rond een idee waarmee deze stad duidelijker naar buiten wordt gebracht als een stad van minderheden, waar vele gemeenschappen met een kleine g, maar ook verschillende Gemeenschappen met een grote G verantwoordelijkheid nemen. (*Applaus bij spirit*)

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, blijkbaar begrijpen we mekaar dan toch goed, en herhaalt u wel degelijk alles wat ik daarstraks op de tribune heb gezegd. U had het eerst over een symbolische driedigtheid, maar daarna werd u toch wat concreter over de rol van de Europese Unie en dergelijke.

Ik zal mijn argumenten niet meer herhalen. We kunnen dit debat beter eens te gronde voeren. Maar ik wil ook geen woorden sparen. Dit is een interessant denkspoor voor een essay, een artikel of wat dan ook, maar dat politiek vertalen is wat anders. Plak er de naam op van de professor van uw keuze. Is het een Gobelijnmodel, een Zonnebloemmodel of een Barabasmmodel? Als het goed is, dan zeg ik dat met alle plezier, maar dit is absoluut geen goed idee.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de minister, eerlijk gezegd had ook ik gehoopt wat meer nuance te horen in uw antwoord. Het debat aanwakkeren is democratisch gezien altijd goed, maar u mag ook niet improviseren. Dit land is volgens zijn Grondwet gebaseerd op twee grote gemeenschappen, al mogen we de derde, de Duitstalige, niet vergeten. Samen nemen die twee gemeenschappen verantwoordelijkheid, onder andere in de hoofdstad. Dat heeft een groot voordeel voor de aanwezigheid van de Vlamingen in die hoofdstad.

De openheid die elke gemeenschap moet hebben voor die andere gemeenschappen met kleine g,

wordt trouwens dagelijks toegepast. Als vandaag een kwart van de jonge kinderen in het Nederlandstalig onderwijs zit, dan weten we best dat dat niet allemaal Brusselse Vlamingen zijn, perfect Nederlands sprekend en voorzien van een stamboom. Het zijn vaak mensen van de andere gemeenschappen, uit de internationale gemeenschap, die omwille van de kwaliteit een beroep doen op het aanbod van de Vlaamse Gemeenschap. Dat maakt ons sterk, en niet het uitvinden van een soort derde weg, waarbij op termijn die internationale, Europese of allochtone gemeenschap eigen onderwijs gaat inrichten, eigen cultuurvoorzieningen, of wat dan ook. Dat is niet het model waarop we moeten hopen als we als Vlamingen in deze stad aan onze trekken willen komen.

Ik aanvaard het dat u een denkoefening hebt gelanceerd om het debat aan te wakkeren. Voor wat betreft dit parlement is dat alvast gelukt. Wel baart het me zorgen dat dit soort gesprekken tussen vier Brusselaars allicht ook voor gevolg zal hebben dat de niet-Brusselaars in dit parlement weer wat meer moeite zullen hebben om een warm hart te tonen voor Brussel. Als we ervoor willen zorgen dat onze collega's nog met een hart voor Brussel naar onze discussies luisteren, dan moeten we de zaken vereenvoudigen in plaats van ze te compliceren. Extra bestuurslagen toevoegen, is niet de juiste weg.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb uw antwoord heel aandachtig beluisterd. Het debat aanwakkeren is uiteraard niet verboden. Integendeel, het moet worden gestimuleerd.

Mijnheer de minister, u moet eens een duidelijk onderscheid maken. U hebt een verantwoordelijke functie. U wordt op dit ogenblik getipt als de meest gehate Vlaming van Brussel. Ik zou zeggen: 'Doe er dan ook iets voor!'.

Ik weet niet of u het verschil kent dat Max Weber maakt tussen de 'Gesinnungsethik' en de 'Verantwortungsethik'. Wat u doet is cirkeltjes draaien of luchtfietsen in de 'Gesinnungsethik' voor wat diversiteit en interculturaliteit betreft. Als u naar de onderhandelingen trekt, zult u daar verantwoordelijke Franstaligen vinden die de 'Verantwortungsethik' toepassen. Op dat ogenblik zult u volledig onmondig zijn. Als u stelt dat de Franstaligen geen oog hebben voor diversiteit, dan zeg ik u dat ze er veel meer oog voor hebben, maar op een andere wijze toepassen.

Dat er vele gemeenschappen zijn in Brussel, dat weet iedereen. De vraag is hoe wij als Vlamingen naar de onderhandelingsronde in 2007 zullen trekken. Bovendien hebt u niet gereageerd op de mogelijke gevaren die ik schetste in verband met de pariteit en de blokkeringsmogelijkheid indien een derde gemeenschap wordt gevormd. Ik had daarover graag wat meer vernomen.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, ik zal enkel nog op één zaak reageren. De heer Vanackere stelt dat ik ervoor pleit om vanuit de allochtone gemeenschappen of de internationale gemeenschap of de Europese Gemeenschap bijvoorbeeld onderwijsbevoegdheid te geven. Ik verduidelijk opnieuw dat ik het had over de Europese Gemeenschap. Vandaag stel ik gewoon vast dat de Europese Gemeenschap een aantal Europese scholen organiseert. We hebben daar wellicht allebei heel wat bedenkingen bij omdat ze een heel elitair gehalte hebben en niet bepaald veel verantwoordelijkheid opnemen voor veel sociale en andere groepen in onze samenleving.

Ik zeg juist dat de Europese Gemeenschap wel meer verantwoordelijkheid moet opnemen inzake het beleid in deze stad. Iedereen van de stad moet er beter van worden. Ik pleit er helemaal niet voor om dat in een afzonderlijk onderwijsnet te laten gebeuren. Het kan wel zijn dat de gemeenschap mee verantwoordelijkheid opneemt op het vlak van hoofdstedelijke aangelegenheden, een financiële inbreng doet, mee nadenkt over de stad op cultureel, toeristisch en sportief vlak, en initiatieven neemt inzake welzijn voor iedereen in de stad. Die initiatieven kunnen worden genomen vanuit de twee institutionele gemeenschappen: de Vlaamse en de Franse. Ik ben het daar volledig mee eens, maar van de Europese Gemeenschap – die ook bestaat – hebben we alleen maar een beeld van de instellingen en van een institutionele partner in de stad die weinig of geen verantwoordelijkheid opneemt in verband met het levende, culturele en sociale weefsel van de stad.

Het is misschien wel een idee dat tegelijkertijd duidelijk maakt dat we niet te maken hebben met een meerderheid en een minderheid in deze stad, want ook dat beeld bestaat.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jos Stassen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanbevelingen van het rapport Verzekeringen en Vrijwilligerswerk

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, ik heb het woord 'vrijwilligers' ingetikt in de zoekfunctie van Mediargus. Ik kreeg op de datum van vandaag een vrij mooi overzicht van de dingen waarmee vrijwilligers in Vlaanderen bezig zijn. Het eerste bericht betrof het cultuurcafé in Ninove, het volgende beschreef het tekort aan vrijwilligers voor de palliatieve zorg in Tongeren, een ander ging over vrijwilligers die worden gezocht voor het pastoraal onthaal in de Sint-Pieterskerk en uit een ander bleek dat 1800 vrijwilligers de voorbije maanden voor het Rode Kruis hebben gewerkt. De berichten gaan over sport, cultuur en welzijn. Dankzij de inzet van vrijwilligers is het gemeenschapsleven in Vlaanderen en Brussel een ware verrijking.

Daarom is het een goede zaak dat de federale overheid er mee voor zorgt dat het statuut en de verzekering voor de vrijwilligers verbeteren. De Kamer heeft een tijd geleden met goede bedoelingen een wet goedgekeurd die zou leiden tot een grote papierwinkel voor alle vzw's en feitelijke verenigingen die werken met vrijwilligers.

Deze week stemt de Kamer over een aanpassing van die wet, waardoor de papierwinkel grotendeels wordt afgeschaft. Mijnheer de minister, u hebt samen met minister Vervotte een rapport laten maken over verzekeringen en vrijwilligerswerk, waarin een aantal aanbevelingen staan. Omdat deze week duidelijk wordt binnen welke federale randvoorwaarden het vrijwilligerswerk kan functioneren, is het belangrijk dat u de aanbevelingen van dat rapport waarmaakt.

U had geklaagd dat de federale overheid haar werk niet doet, en dat u alleen maar puin moet ruimen. De aanbevelingen gaan over informatie, ondersteuningsmaatregelen, subsidiëring en vooral over verzekeringen. We moeten tot een soort van eenheidsstatuut komen voor de verzekeringen. Of dat nu één verzekering wordt voor allen, of een kader dat moet worden ingevuld, is een technische kwestie.

Mijnheer de minister, de bal ligt in uw kamp. De federale overheid heeft haar probleem opgelost, nu is het aan u als minister van Cultuur en Sport en aan

mevrouw Vervotte als minister van Welzijn om het Vlaamse aspect zo gauw mogelijk in te vullen. Hoe zult u dit probleem oplossen? Hoe zult u de aanbevelingen opvolgen die u zelf hebt gevraagd?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, in het eindrapport stonden 3 aanbevelingen voor de Vlaamse Gemeenschap: goede en heldere informatie geven, de zaak nauwgezet volgen en geen aanbeveling doen om één model van verzekering aan te bieden of te organiseren, maar dit bijvoorbeeld overlaten aan de provincies. In West-Vlaanderen wordt dit al aangeboden. Als de provincies het niet doen, dan kunnen de gemeenten die taak opnemen.

Ondertussen hebben we een federale wet op het vrijwilligerswerk. We moeten nu in de eerste plaats wachten tot de concretisering van die wet. Er zijn nog geen uitvoeringsbesluiten van de KB's over de verzekeringen. Op het moment dat die er zijn, zullen we de nodige informatie verstrekken aan alle verenigingen. We hebben geen aanbod. Zij hebben een aanbod gedaan.

Ten eerste zullen minister Vervotte en ikzelf een brochure maken met een wegwijzer voor de beste verzekering. Die brochure zal gratis worden aangeboden en zal ook via de website worden verspreid. Daarnaast wordt nog een folder opgesteld waarin iedereen attent wordt gemaakt op alle gevolgen die de federale wet op vrijwilligerswerk met zich meebrengt. Dit is echter pas mogelijk zodra de uitvoeringsbesluiten en de KB's daarover klaar zijn.

Ten tweede wordt in 2007 een subsidie toegekend aan het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerwerk. In ruil daarvoor moet het steunpunt daar uitdrukkelijk rond werken met alle cultuur-, sport- en jeugdverenigingen.

Tot slot moeten we alle zaken op federaal niveau alert en kritisch verder blijven opvolgen en ingrijpen als dat nodig blijkt. Ik werk daarvoor samen met alle belangenverdedigers van de sectoren. Waar nodig zal ik mijn verantwoordelijkheid nemen ten aanzien van de federale overheid.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik weet ook wel dat we ons nog niet in de eindfase van deze wet bevinden. U hebt een aantal zaken beloofd en u probeert die beloftes

nu waar te maken. Het is belangrijk dat de Vlaamse overheid haar verantwoordelijkheid neemt en ik hoop dat ze dat ook verder zal blijven doen, zodat we daar geen vragen meer over moeten stellen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Erik Matthijs tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de aankoop van de Aquafin-aandelen in handen van de privé-sector door de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, mijnheer de minister, vorige vrijdag keurde de Vlaamse Regering op uw voorstel de wederinkoop van de aandelen van Aquafin goed. Deze aandelen waren in handen van de privé-sector. 20 percent was in handen van het Britse waterzuiveringsbedrijf Severn Trent, 29 percent in handen van institutionele beleggers.

De Vlaamse Regering kon moeilijk anders dan de aandelen terugkopen. Ik verwijs naar een ingebrekestelling door de Europese Commissie op 18 oktober 2002. De Europese Commissie was het niet eens met de constructie van Aquafin omdat bij de oprichting van Aquafin in 1991 de mededingingsregels onvoldoende gerespecteerd zouden zijn.

Aquafin is een belangrijke speler in de waterzuiveringssector en heeft een ruime knowhow ontwikkeld tijdens de afgelopen 16 jaar. Er werken 850 mensen en Aquafin zal ook in de toekomst samen met de drinkwatermaatschappijen een rol spelen bij de uitvoering van het decreet integraal waterbeleid.

Voor de aankoop van de aandelen is iets meer dan 100 miljoen euro nodig. Ik heb daarvoor twee vragen. Hoe zal die aankoop worden gefinancierd gelet op het Europees stelsel van nationale en regionale rekeningen ESR95? Zal de Vlaamse Regering in de toekomst opnieuw een beroep doen op de privé-sector en streven naar een PPS-constructie en dus een substantieel deel van de aandelen opnieuw aan de privé-sector aanbieden?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer Matthijs, ik overloop nog even de historiek van Aquafin. Op 18 oktober 2002 stelde de Europese Commissie de Vlaamse Regering in gebreke. Zij oordeelde dat de overeenkomst tussen de Vlaamse Regering en de NV Aquafin niet volgens de regels van de kunst was afgesloten. De richtlijn inzake overheidsopdrachten was niet gevolgd. Op 28 april en 3 juli 2003 was er overleg met het DG Interne Markt waarbij een aantal oplossingen zijn besproken.

Op 16 december 2003 heeft de Europese Commissie ingestemd met de herstructurering van het aandeelhouderschap.

Ik wil ook nog even aanhalen dat er een arrest van het Europees hof is in de zaak van de stad Halle, dat dateert van 11 januari 2005. Daarin wordt heel duidelijk gesteld dat er niet alleen een probleem was met Severn Trent maar ook met alle privé-aandeelhouders.

Op 2 augustus 2005 heeft de commissie zich akkoord verklaard om de procedure van ingebrekestelling stop te zetten indien we alle privé-aandeelhouders zouden uitkopen. Die procedure was ingeleid in oktober 2002. Tot zover de historiek.

U hebt ook verwezen naar de beslissing van de Vlaamse Regering van vrijdag 2 juni. De onderhandelingen, die heel wat energie en tijd hebben gevegd, moesten ertoe leiden 49 percent – 392.000 aandelen – over te kopen. Het is niet omdat we dat graag zouden doen. Europa had ons die overname echter opgelegd.

Ik wil hier ook onderstrepen dat we met heel veel zorg de prijszetting voor de aandelen hebben opgebouwd. Bij de prijszetting gaat het om waarderingen en waarderingsrapporten van verscheidene adviseurs. We hebben er ook een markttoets op toegepast om er zeker van te zijn dat de prijs die we zouden betalen, niet overdreven is. De bedoeling was een vergelijk te vinden.

Op vrijdag 2 juni heb ik aan de regering gevraagd een beslissing te treffen. De vraag was of de prijs die we met de privé-aandeelhouders waren overeengekomen, aanvaardbaar was en we dus de contracten konden finaliseren. Zoals u in de pers hebt kunnen lezen, is er een akkoord. De Vlaamse Regering heeft de beslissing om per aandeel 250 euro te betalen, bekrachtigd. Er is ook een overeenkomst om een

proportioneel dividend uit te keren voor 2006 van 7 euro per aandeel. Er is nog een bijkomend probleem in verband met de verbreking van de aandeelhoudersovereenkomst die werd afgesloten in 1991 tussen Severn Trent en de VMH. We zouden daarvoor nog een bedrag van 3,2 miljoen op tafel moeten leggen. In totaal gaat het om 103,944 miljoen euro. De beslissing is genomen. De zaak wordt nu verder gefinaliseerd.

De wederinkoop van die 49 percent van de aandelen gebeurt door de Vlaamse Milieuholding. Ze is niet in de consolidatiekring opgenomen. Op dit moment is ze zelfs schuldenvrij. Tot zover het onderdeel betreffende de leninglast. Ik zal er straks iets meer over zeggen. Ik ga er ook van uit dat de opbrengst via de dividenden voldoende zal zijn om de leninglast te betalen.

We zullen een aantal leningen aangaan bij PMV om die 103 miljoen euro te betalen. We zullen ons daarvoor ook op de markt begeven. Bovendien is er ook nog een thesaurie van 3,944 miljoen euro die we daarvoor kunnen aanwenden. We zullen natuurlijk de 'goedkoopste' lening afsluiten.

U vroeg wat we met die aandelen zullen doen. Ik verwijs naar een beslissing van de Vlaamse Regering van 17 september 2004 waarin staat: 'Het Vlaamse Gewest heeft de intentie om binnen de drie jaar volgens een correcte marktprocedure in overeenstemming met diverse Europese regels met betrekking tot de vrije mededinging de terug ingekochte participatie opnieuw op de markt te brengen. Het opnieuw intreden van bestaande private partners is daarbij niet uitgesloten. Op korte termijn zal het gewest en/of publieke partners echter uitsluitend eigenaar blijven van de ingekochte aandelen'.

Het is dus de bedoeling om de aandelen op een bepaald moment terug op de markt te brengen. Het citaat dat ik net voorlas, is zeer duidelijk. We moeten ervoor zorgen dat de Europese en andere procedures worden gevolgd zodat er geen nieuwe procedure moet worden opgestart wanneer we de aandelen zouden verkopen.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dit is een belangrijk dossier dat is opgelost. Eerst was er de BTW-problematiek en dan de ingebrekestelling door Europa. Het is belangrijk dat de beheersovereenkomst nu kan worden bijgesteld waarover al in oktober 2001 een resolutie was

goedgekeurd in het Vlaams Parlement. Na vijf jaar zijn we er geraakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de neutraliteit van de provinciegouverneurs, naar aanleiding van nieuwe uitspraken van de Limburgse gouverneur

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van politieke standpunten ingenomen door provinciegouverneurs, naar aanleiding van nieuwe uitspraken van de Limburgse gouverneur

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, dames en heren, aan de soap 'Doet-ie het of doet-ie het niet', met minister-president Leterme in de hoofdrol, schijnt blijkbaar geen einde te komen. Hoe minder u wilt spreken over het thema of u de lijsttrekker zal worden van uw partij voor de federale verkiezingen, hoe meer erover wordt gesproken in de media en door de vijanden binnen uw eigen meerderheid van de sp.a en naar verluidt ook steeds meer van de VLD.

Mijnheer de minister-president, het is van uw vrienden dat u het moet hebben. U hebt de man pas benoemd en een goede job gegeven als gouverneur, maar hij was er dit weekend als een van de eersten bij om u onderuit te halen in een interview met het staatsblad van Limburg of met andere woorden 'Het Belang van Limburg' want de heer Stevaert wordt ook 'de koning van Limburg' genoemd. Hij heeft er zijn wijsheden gespuid en zegt onder andere: 'Yves Leterme zit muurvast tussen zijn partij en Vlaanderen want als je de verkiezingen wint, ben je nog niet zomaar premier. Als Leterme voor het premierschap gaat en het lukt niet, wordt het uitzonderlijk moeilijk voor hem om terug te gaan naar de Vlaamse Regering. Anderzijds vraag ik me af op basis waarvan hij

premier zou worden. Als Di Rupo de Waalse christen-democraten van de cdH in de oppositie dwingt, dan staat Leterme niet meer aan het hoofd van de grootste politieke familie. Leterme kan dus nooit winnen. De verkiezingen zijn voor hem een ramp.' Tot daar het citaat van de koning van Limburg, de Limburgse gouverneur Steve Stevaert die zich bij deze gebogen heeft over uw politiek lot en dat van uw partij.

Het water is diep en wordt steeds dieper tussen de paarse vleugel van deze regering en de christen-democratische Vlaams-nationale vleugel. Ze kunnen het achter de schermen steeds minder goed met elkaar vinden. (*Opmerkingen van de heer van Rompuy*)

Mijnheer Van Rompuy, er zijn mensen die in een soap gevraagd worden en er zijn anderen die zich er zelf in wringen. U doet dat via uw website: het enige middel dat u nog rest om nu en dan ook eens in de media aandacht te genieten. De heer Stevaert heeft zich wel een rol in de soap verworven.

Het water wordt steeds dieper binnen deze coalitie. Dat verheugt me niet, ik stel het alleen vast.

U zult natuurlijk ooit de vraag der vragen moeten beantwoorden. In de pers zegt u dat u weigert het daarover te hebben. U zou nochtans de moed moeten hebben om te zeggen wat de politieke toekomst van de minister-president van Vlaanderen is. Gaat u het aangegane engagement waarmaken? Van over de taalgrens heeft minister Didier Reynders daarover zijn mening geventileerd. In een interview zei hij dit weekend: 'Leterme heeft als minister-president ambitieuze plannen. In 2007 zullen die nog niet volledig uitgevoerd zijn. Als dat de uitdaging is, dan moet je er als politicus ook volledig voor gaan. Tenzij je de Vlaamse Regering als een fitnesszaal ziet waar je traint vooraleer je naar het federale niveau gaat.' Ik ben het met hem op dat punt eens. Zijn visie op dit parlement is niet echt lovend. Wij zijn de fitnesszaal die politici moet klaarstomen voor het federale niveau. De liberalen kennen er alles van, getuige wat de heer Dewael eertijds heeft gedaan. De heer Reynders heeft gelijk als hij zegt dat men voor zijn project moet durven gaan.

Ik vraag me daarom af waarom de minister-president niet durft te zeggen dat hij de leider van deze regering is en blijft? Waarom zegt hij niet dat hij in 2004 is verkozen om dit project waar te maken, en

dat hij voor de volle vijf jaar gaat? Als hij dat doet, is de discussie afgelopen. Nu sleept dat allemaal aan. Nochtans heeft hij de sleutel in de hand. Hij kan aan deze pijnlijke soap een einde maken.

In dit dossier heeft de minister van Binnenlandse Aangelegenheden natuurlijk ook een verantwoordelijkheid. Als hij dat wil, kan hij het vuur tussen Sp.a en CD&V nog wat oppoken. Hij heeft hierover al op vragen van de heer Sauwens moeten antwoorden. Kan het dat gewezen politici van hieruit in een gouverneurszetel worden gekatapulteerd, maar dat die nieuwe gouverneur denkt dat hij aan politiek kan blijven doen? Het decreet is duidelijk: een gouverneur is een lid van de Vlaamse overheid. Hij heeft een vrij apart statuut; een statuut sui generis. Hij is de voorzitter van de deputatie. Hij is de commissaris van de federale regering en de commissaris van de federale regering. Dat is zijn taak. Hij moet politiek neutraal zijn. De heer Stevaert is dat nog nooit geweest, en hij zal dat ook nooit worden. Dat maakt van zijn benoeming tot gouverneur een politieke fout. Dat is uw probleem, niet het mijne.

Mijn probleem is dat deze gouverneur zich steeds meer met politiek bezighoudt en vindt dat dit ook zo moet. Naar aanleiding van een vorige vraag van de heer Sauwens hebt u gezegd dat u met hem eens zou bellen. Dat telefoongesprek heeft blijkbaar niet veel uitgehaald. Ofwel luistert hij niet naar u, ofwel bent u niet expliciet genoeg geweest. Ik heb gehoord dat de minister-president heeft gezegd dat hij zelf eens zou bellen. Ondertussen is er wellicht met Limburg getelefoneerd. (*Minister-president Leterme schudt ontkennend het hoofd*)

Ik neem er akte van dat dit niet is gebeurd. In elk geval zal bellen niet volstaan om de heer Stevaert te overtuigen. Er zullen kordatere middelen moeten worden gebruikt. Ik denk dan bijvoorbeeld aan sancties, zoals een reprimande. Of durft u dat niet? Bent u bang om de socialistische fractie voor het hoofd te stoten? Bent u bang om de cohesie van de regering nog meer in het gedrang te brengen? Ondertussen zit u wel met een gigantisch politiek probleem. U kunt niet beslissen of u deze regering wilt verder leiden dan wel de heer Verhofstadt van de troon wilt stoten. En u zit als voogdijoverheid met een gouverneur die niet in de hand is te houden.

Dat soort van politieke uitspraken door gouverneurs moet stoppen. Zeker de heer Stevaert moet begrijpen dat de ambtswoning van de gouverneur geen RVT is

voor gebuisde of gepensioneerde politici. Het komt de minister-president toe om dat de gouverneurs duidelijk te maken. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, geachte collega's, op 9 november heb ik minister Keulen al over dit onderwerp ondervraagd. Toen heb ik gezegd dat een aantal collega's erg gedreven zijn. Ze zaten tot een jaar geleden op onze banken. Het kan dat ze dachten dat ze op hun oude elan als volksvertegenwoordiger, minister of partijvoorzitter konden doorgaan.

U hebt toen geantwoord dat de spelregel is dat ze in hun publieke optreden politiek neutraal moeten zijn. Daar kan nooit aan worden getornd want het bepaalt ook het gezag van hun functie. Ik citeer uit het verslag.

Daarnet in de wandelgangen vonden een paar collega's dat we niet moesten overdrijven want dat hij geen politieke uitspraken had gedaan. Wat mij bijzonder stoort is het volgende aspect. Door constant in de wijvorm te spreken, associeert hij zich niet alleen met wat in het verleden is gebeurd in de Spa. Hij blijft ook nu dezelfde toon hanteren. Ik citeer: "Democratische partijen zouden moeten beginnen met veel meer van hun eigen kracht uit te gaan. Het Vlaams Blok is de enige partij die dat doet. De andere partijen zitten te veel in het defensief. Tegenover de aanpak van het Vlaams Belang moeten we een correct populisme inzetten zoals Lode Craeybeckx en Camille Huysmans dat deden. De vraag is hoe men politiek kan vereenvoudigen zonder te versimpelen?"

In wijtermen spreken terwijl het om een partij gaat die 22 percent van de stemmen haalt? Zelfs als ik het eens zou zijn met een groot gedeelte van de analyse, vind ik niet dat hij als provinciegouverneur deze partijpolitieke, strategische overwegingen kan te berde brengen. Er is heel veel volk in de arbeidsvijver te vinden. Ik denk aan de christelijke arbeidersbeweging, het Vlaams Belang en zo meer.

"De Vlaamse socialisten hebben zich destijds geprofileerd als Belgische nationalist. Toch hebben we ons gehandhaafd rond 20 percent. In bepaalde hoek hebben we terrein prijsgegeven. Gelukkig spreken we tegelijk nieuwe kiezers aan: jongeren, vrouwen. Het socialisme heeft altijd gestreden voor de emancipatie

van bepaalde bevolkingsgroepen. Eerst de arbeiders, daarna de vrouwen. Nu verdienen de tweeverdieners het respect van de socialisten.”

Hij spreekt hier niet als gouverneur van Limburg. Hij spreekt hier duidelijk als socialist. De vraag is of dat wel kan. Het staat haaks op wat u zelf hebt gezegd in november, toen we de vraag hebben gesteld. Hij zegt trouwens in het interview wat intussen een publiek geheim is, namelijk dat hij adviseur is voor de opmaak van het socialistische partijprogramma van de PVDA in Nederland. Het blijkt ook – en we krijgen daar dagelijks signalen van, dat hij zeer actief is in de Spawerking, de lokale werking van kandidaten en in de strategie op het lokale niveau in de provincie Limburg.

U moet ons niet kwalijk nemen dat wij aan de minister vragen wat hij intussen heeft gedaan. Het gaat niet alleen om de heer Stevaert. Ik heb gezien dat onze goede vriend, de heer Denys, gouverneur van Oost-Vlaanderen, aan een ronde van Oost-Vlaanderen is begonnen. Ik zou alweer citaten uit de kranten kunnen voorlezen. Minister Flahaut viel bijna van zijn stoel toen de gouverneur van Oost-Vlaanderen kwam pleiten voor meer militairen. Het gaat blijkbaar om een algemeen structureel probleem. Media-politiek wordt voortgezet rond belangrijke strategische functies binnen de ambtenarij.

Ik wil nog even citeren uit het Overzicht van het Belgisch Administratief Recht geschreven door professor Vande Lanotte, hoogleraar aan de universiteit van Gent. Hij schrijft: “Het statuut van de gouverneur. In iedere provincie is er een gouverneur die de commissaris is van de federale regering in de provincie.” Daar kunnen we ook de commissaris van de Vlaamse Regering naastzetten. De cursus dateert immers van enkele jaren geleden.

“De gouverneur is de vertegenwoordiger van het algemene bestuur in de provincie. Als politiek ambtenaar moet hij het vertrouwen van de regering hebben en behouden. Hij dient zich naar haar instructies te schikken. Voor de aangelegenheden waarvoor de gouverneur optreedt namens de gemeenschap of het gewest, moet hij de onderrichtingen volgen van de gemeenschaps- of de gewestregering.

Als toezichthoudende overheid en als bij de werking van de Raad en van de Bestendige Deputatie betrokken gezagsorgaan, kan hij de hem opgedragen taken slechts op doeltreffende en vlotte wijze volbrengen

als het vertrouwen in de regering en de provinciale overheden bewaard blijven.” Dat is de eerste paragraaf van het hoofdstuk De gouverneur.

Daar kan dus geen discussie over zijn. Men kan dit minimaliseren of bagatelliseren, maar uiteindelijk is er toch een norm.

Ik herinner me de regeringsverklaring van 1999. De betrokken gouverneur lag toen zelf aan de basis van het regeerakkoord. De eerste bladzijde van dit akkoord staat bol van de retoriek over het primaat van de politiek. De politieke verantwoordelijken zijn door de bevolking verkozen en moeten de beslissingen nemen.

Het is het een of het ander. De gouverneur heeft beschouwingen bij de carrièreplanning van de minister-president geuit. Ik zou wel eens willen weten hoe lang een ambtenaar in het Provinciehuis in Hasselt op zijn stoel zou blijven zitten indien hij publiek in kranten de vraag stelt of de gouverneur van Limburg na de verkiezingen van oktober 2006 nog zal kunnen functioneren en of diezelfde gouverneur niet beter naar Hasselt zou terugkeren. Voor een kleine ambtenaar van de provincie Limburg zou dat geen twee minuten duren. De machinerie zou onmiddellijk in gang schieten. Gezien de gulheid van dit parlement en van deze regering, laten we dit allemaal maar gebeuren. Het gaat hier nochtans om een ambtenaar.

Het is het een of het ander. We kunnen voor het politieke debat kiezen. We kunnen dit debat op basis van de door de heer Stevaert ontwikkelde argumenten voeren. We kunnen zelfs besluiten dat Oost-Vlaanderen meer militairen nodig heeft. We kunnen dit debat voeren. Dit debat moet dan echter wel binnen de geslotenheid van de gekozen organen worden gevoerd en moet uiteindelijk in een besluit van de politiek gekozen organen uitmonden.

Nu bevinden we ons in een andere situatie. De gouverneur is een ambtenaar die zich in de perfecte neutraliteit moet hullen. Hij moet dat trouwens niet zomaar doen. De gouverneur kan de begroting van elke gemeente in zijn provincie goedkeuren of schorsen. Hij moet de rekeningen van de gemeenten goedkeuren. Indien een burger onregelmatigheden bij een bepaald bestuur vaststelt, moet hij bij de gouverneur klacht indienen. Welke inwoner van een Limburgse gemeente met een socialistische burgemeester heeft nog de volle vrijheid om bij de gouverneur een

klacht neer te leggen, nu hij weet dat diezelfde gouverneur zich zo partijpolitiek opstelt? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Dit betekent dat niet alle burgers op dezelfde wijze hun rechten kunnen aanwenden. Ik beweer niet dat dit bij de behandeling van individuele klachtendossiers of van begrotingen en rekeningen het geval zal zijn. Ik heb in dit verband momenteel geen concrete aanwijzingen. Dit soort publieke politieke uitspraken hangen echter een zweem van partijdigheid rond een functie die dat absoluut moet missen. Een gouverneur put zijn gezag uit zijn neutraliteit. Hij staat boven het partijpolitieke gewoel.

Volgens de heer Stevaert is een gouverneur geen bloempot. Wie durft te beweren dat de heer Kinsbergen, de heer Balthazar of mevrouw Houben-Bertrand geen goede gouverneurs waren? Zij hadden heel sterke persoonlijke overtuigingen, maar zij zijn er tegelijkertijd in geslaagd om gedurende hun volledige mandaat boven elk partijpolitiek gewoel te staan. Dat waren geen bloempotten. Dat waren mensen die op een bezadigde, rustige manier de katalysator van de gezonde krachten in hun provincie vormden. Dat was ook hun opdracht.

Een gouverneur die echt de gouverneur van alle inwoners van zijn provincie wil zijn, moet zich totaal hoeden voor partijpolitieke uitspraken zoals ze thans helaas worden gedaan. In de privé-sfeer van de eigen kerk of tempel kan hij zich omringen met de vrienden die hij zelf kiest. Hij kan hierover allerlei contacten onderhouden. Hij kan eigen discussiegroepen oprichten. Hij kan zelfs zijn memoires voorbereiden. Tijdens publieke optredens moet hij zich echter onthouden van commentaar die in een democratie in een verkozen parlement thuishoren.

Mijn fractie tilt hier zwaar aan. We willen de zaak echter niet dramatiseren. We eisen vandaag geen sanctie. We zijn bekommerd om de scheiding der machten en om de eerlijke, discrete, correcte en deontologisch verantwoorde omgang met de structuren van onze samenleving.

Mijnheer de minister, welke afspraken zijn met de gouverneur gemaakt? Op welke manier zal de Vlaamse Regering als voogdijverheid optreden, nu die afspraken blijkbaar worden genegeerd? Op welke manier zal de Vlaamse Regering ervoor zorgen dat deze feiten zich in de toekomst niet zullen herhalen?

Ik wil nog iets ter overweging meegeven. Tijdens een vorige regering was ik minister van Ambtenarenza-

ken. Omwille van de responsabilisering van ons topmanagement zijn we in veel gevallen overgegaan tot het organiseren van mandaatfuncties. Iemand wordt voor vijf jaar aangesteld in een topfunctie. Na die periode volgt een evaluatie en wordt nagegaan of de man of vrouw dezelfde functie kan blijven vervullen of niet.

Ik wil aan de regering suggereren om eens te onderzoeken in hoeverre de invoering van de mandaatfunctie voor provinciegouverneurs een goede zaak zou zijn voor de hele Vlaamse gemeenschap. (*Applaus bij CD&V, de N-VA, het Vlaams Belang en Groen!*)

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb het statuut van de gouverneurs nog eens nagelezen. Mijnheer Sauwens, mijnheer Dewinter, zij hebben een fundamenteel spreekrecht. Dat is zo opgenomen in hun statuut.

Aan het spreekrecht zijn wel een aantal beperkingen verbonden. Zij mogen de staatsveiligheid niet in het gedrang brengen, de openbare orde niet verstoren en ze moeten hun ambt op een loyale en correcte manier uitoefenen, onder het gezag van de Vlaamse en de federale regering. Wat absoluut niet kan, zijn partijpolitieke uitspraken. Mensen hebben recht op een politieke overtuiging, maar in de hoedanigheid van ambtenaar of een statuut sui generis mag men zich niet publiek uitlaten over die politieke overtuiging.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb hierover al meerdere vragen gekregen. Mijnheer Sauwens, u hebt hier trouwens al naar verwezen. We hebben het geval besproken met het college van gouverneurs op 5 december 2005. De gouverneurs zijn vragende partij voor het recht van spreken. Ik vind dat een goede zaak. Een gouverneur moet de ruimte krijgen om advocaat te zijn van zijn provincie, waarbij we het provinciaal belang ruim mogen interpreteren.

Partijpolitieke uitlatingen kunnen niet. Het kan ook niet dat de gouverneur het beleid van de regeringen waarvoor hij werkt, evalueert en kritiseert. De gouverneur moet loyaal zijn in de uitoefening van zijn ambt. Dat staat als een paal boven water.

Over de uitspraken van gouverneur Stevaert is in de media al drie dagen veel te doen. Ze raken duidelijk de gemoederen. Ik heb gouverneur Stevaert

opgebeld en hem met de situatie geconfronteerd. Ik heb het kader geschetst, waarna zijn eerste uitspraak was: 'Ik heb daarmee geen enkele partijpolitieke bijbedoeling gehad.' (*Rumoer*)

De gouverneur zegt dat hij een analyse wou maken van ons federaal stelsel, met opeenvolgende verkiezingen, waarbij bepaalde kandidaten vandaag een Vlaamse rol hebben en morgen of overmorgen een federale rol vervullen. Ik heb daar duidelijk op gerepliceerd en heb tegen de gouverneur gezegd dat heel veel mensen dat standpunt niet delen. Ondertussen vond ook een gesprek plaats tussen de gouverneur en de minister-president. Ik heb ook gezegd dat ik, als ik gouverneur zou zijn, die uitspraak niet zou hebben gedaan.

Tijdens de volgende bijeenkomst van het college van gouverneurs zullen we dat opnieuw bespreken. Als een spreekrecht statutair is vastgelegd, is het niet goed dat er vaak controverses zijn over uitspraken van gouverneurs. Dat is in de eerste plaats een slechte zaak voor de gouverneurs zelf.

Ik heb gouverneur Stevaert er ook op gewezen dat het een ambt is dat heel veel prestige en aanzien geniet bij de bevolking, wat werd opgebouwd door een traditie van 175 jaar. Dat aanzien hebben de gouverneurs verworven door hard te werken en zich volledig in te zetten voor hun provincie, maar ook door zich te onthouden van partijpolitieke uitspraken. Dat is cruciaal.

Ik wil er alles aan doen om ervoor te zorgen dat die evenwichten ook in de toekomst bewaard blijven en dat er niet aan wordt getornd. (*Applaus*)

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik onderschrijf uiteraard wat minister Keulen heeft gezegd. Ik wil er nog een aantal dingen aan toevoegen.

Ik vind het jammer dat het politieke debat van de afgelopen dagen over andere dingen gaat dan de echte samenlevingsproblemen waarover we hier vorige week en de week daarvoor nog goede debatten hebben gevoerd naar aanleiding van de gebeurtenissen in Antwerpen. Ik vind dat er belangrijker thema's zijn dan de bespiegelingen die dit weekend in een aantal kranten werden geventileerd.

We hebben er inderdaad alle belang bij dat de functie van gouverneur, zoals die thans is uitgetekend in onze instellingen, boven de partijpolitiek staat. Bovendien wil ik bevestigen dat de gouverneur van Limburg me gisteren op eigen initiatief heeft opgebeld om zich te verontschuldigen.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, ik noteer dat u het jammer vindt dat het debat al drie dagen beheerst wordt door zaken die niet echt de maatschappelijke problematiek van het moment behelzen, maar dat moet u uiteindelijk alleen maar uzelf verwijten. U hebt de sleutel in handen. U bent degene die dit debat kan doen stoppen. Dat betekent dat u uitsluitel zult moeten geven over uw plannen. Zult u als Vlaams minister-president verder deze ploeg blijven leiden of zult u overstappen naar de overkant van de straat, naar de federale regering? Velen hebben dat voor u al gedaan. U hebt dus de sleutel in handen om het debat hier en nu te beslechten en dan kunt u zich nog drie jaar bezighouden met de grote maatschappelijke problemen en met de projecten die u op de rails wilt zetten.

Ik heb de indruk dat de heer Stevaert niet alleen een slechte gouverneur, maar ook een slechte leugenaar aan het worden is. Hij zegt dat hij geen partijpolitieke uitspraken heeft gedaan, maar ik raad iedereen aan om het interview eens te lezen. Ik ga er nu niet uit citeren, maar als politicus vraag ik me toch af wat een politiek interview dan eigenlijk is. Ik weet het niet, want blijkbaar heeft dat interview van twee pagina's niets te maken met politiek.

De provocatie wordt ten top gedreven. Gouverneur Stevaert zegt in het interview immers dat hij geregeld in Nederland is, waar hij de socialistische PVDA van de heer Bos helpt bij het schrijven van haar programma. Hoe kan een gouverneur van dit land nu een buitenlandse partij helpen? Ik hoor een collega aan de rechterkant over collaboratie spreken. Ik zou dat woord nooit in de mond durven nemen, maar hoe kan een gouverneur het socialistische programma van een partijleider in het buitenland helpen schrijven en vervolgens beweren dat hij niet aan partijpolitiek doet?

De gouverneur van Limburg bewijst alle tegenstanders van het provinciale en het intermediaire niveau een grote dienst. Ik ben in stilte blij met het feit dat de gouverneur van Limburg zijn ambt zo politiseert. Ik hoop immers dat dat alleen maar zal bijdragen tot de snelle afbouw van de provincies als interme-

diair niveau en het afschaffen van de gouverneurs. We hebben in dit parlement al eens een kans gemist door dat in het provinciedecreet niet te doen.

De functie van gouverneur dient alleen nog om politici die vervroegd op pensioen willen gaan, die het niet meer zien zitten in de politiek, die een achterdeur zoeken en nog een goed betaald mandaat willen uitoefenen, via het gouverneurschap te geven wat ze willen. Het gouverneurschap is de ultieme politieke benoeming geworden.

U hebt gewezen politici die pas van de banken van het parlement kwamen, die pas minister of partijvoorzitter af waren, benoemd tot gouverneur. Dat geldt als de ultieme politieke benoeming. U hebt daarmee een gigantische vinger in uw eigen oog gestoken. Ik vind het dan ook wat hypocriet van de heer Sauwens, die deel uitmaakt van deze meerderheid, om dat nu aan te klagen.

Wij hebben voorspeld, toen u de André Denysen en de Steve Stevaerts van deze wereld vlug vlug aan een tot het pensioen betaald mandaat van gouverneur wilde helpen, dat dit het resultaat zou zijn. Eigen schuld, dikke bult. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Marino Keulen: Het incident zal besproken worden op het volgende college van gouverneurs. Mijnheer Dewinter, iedereen heeft het fundamentele recht op een politieke overtuiging, ook de gouverneurs. Wat mensen doen in hun vrije tijd, dat is hun zaak. Gouverneurs moeten zich daar publiek niet over uitlaten, dat kan niet, dat is een duidelijk statement van mijn kant.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst waarbij een partnerschap tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Tadzjikistan, anderzijds, en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 11 oktober 2004
– 744 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Tamsamani, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(*Zie Parl. St. VI. Parl. 2005-2006, nr. 744/1*).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 30 mei 2005 tussen de Federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de meerwaardeneconomie
– 778 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Van Nieuwkerke, verslaggever, heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2005-2006, nr. 778/1).

De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van diverse bepalingen inzake financiën en begroting als gevolg van het bestuurlijk beleid – 825 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Eeckhout, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

(Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2005-2006, nr. 825/1).

De artikelen 1 tot en met 15 worden zonder opmerkingen aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot aanvulling van de agenda**

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, ik wil vragen om het voorstel van resolutie dat is aangenomen in de commissie betreffende de verhoging van de slaagkansen van de VN-conferentie over lichte wapens, volgende week te agenderen op de plenaire zitting, mede omdat de conferentie op 26 juni start. Dan hebben we het nog daarvoor afgehandeld.

De voorzitter: Gaat iedereen akkoord met het voorstel tot aanvulling van de agenda van volgende week? (*Instemming*)

Dan is aldus beslist.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Stefaan Sintobin, Filip Dewinter, Herman De Reuse en Christian Verougstraete en de dames Agnes Bruyninckx en An Michiels betreffende de noodzakelijke investeringen voor het voortbestaan van de Luchthaven Kortrijk-Wevelgem – 833 (2005-2006) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Sintobin bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Sintobin, Dewinter, De Reuse en Verougstraete en de dames Bruyninckx en Michiels betreffende de noodzakelijke investeringen voor het voortbestaan van de Luchthaven Kortrijk-Wevelgem.

De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, om de spoedbehandeling van onze resolutie betreffende het voortbestaan van de internationale Luchthaven Kortrijk-Wevelgem te motiveren, lijkt het me essentieel eerst een korte situatieschets van de luchthaven te brengen.

Het is algemeen aanvaard dat de luchthaven Kortrijk-Wevelgem kan bogen op een sterke reputatie van snelle, soepele en uiterst vlot bereikbare zakenluchthaven. Tussen haakjes, ook de minister-president en minister Peeters hebben dit erkend bij hun recente bezoek aan de luchthaven van Oostende. De kleinschaligheid van de luchthaven maakt het mogelijk om buitengewoon flexibel en efficiënt in te spelen op de behoeften van de klant. De centrale ligging in Europa ondersteunt en versterkt de internationale uitstraling van de regio. De aanwezigheid van de regionale luchthaven draagt duidelijk bij tot de bedrijfsvriendelijkheid en het imago van de regio. Bovendien lokt de aanwezigheid van de luchthaven buitenlandse investeerders.

In tegenstelling tot wat sommigen beweren, kan de luchthaven de laatste tijd wel degelijk goede groeicijfers voorleggen. Volgens de cijfers voor 2004-2005 vonden er een goede 25 percent meer zakenvluchten plaats en waren er 20 percent meer internationale passagiers.

Naast deze groeicijfers zijn er nog heel wat andere overwegingen waarom de luchthaven een kans verdient. De luchthaven wordt momenteel beheerd door de WIV, een gemengde intercommunale met als belangrijkste partner de provincie West-Vlaanderen, die 44 percent van de aandelen bezit, en gemeenten van het gebied Leiedal. Als gevolg van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, moet de bijdrage van de provincie uiterlijk tegen december 2006 worden beperkt tot 20 percent van het maatschappelijk kapitaal. De voorbije maanden escaleerde de discussie over het nut van de kostprijs voor de gemeenten in de intercommunale. Op de laatste vergadering van de intercommunale stemden enkele gemeenten, waaronder jammer genoeg mijn eigen gemeente, tegen het voorstel om de provincie nog tot 2012 44 percent van de aandelen te laten behouden. Hierdoor moet de intercommunale de provincie meteen haar geld teruggeven. Dat geld heeft de intercommunale niet.

Daarmee komt uiteraard het voortbestaan van de luchthaven duidelijk op de helling te staan. Nochtans zijn er enkele belangrijke, zelfs levensnoodzakelijke investeringen nodig om voort te worden erkend als internationale luchthaven. Het provinciebestuur is heel duidelijk in zijn visie op de toekomst van de luchthaven. Het streeft naar een verdere ontplooiing ervan en wil het bedrijfsleven en de privé-sector blijven betrekken bij de organisatie en de werking

van de luchthaven. Daarom wordt er momenteel, in opdracht van de provincie, een businessplan voor de luchthaven opgemaakt. Dat businessplan moet een onderhandelingsinstrument zijn om de Vlaamse overheid ervan te overtuigen de noodzakelijke infrastructurale en strategische investeringen te doen.

Onze fractie begrijpt dan ook niet goed wat het nut is van het businessplan dat minister Peeters vorige week heeft aangekondigd. Bovendien verklaarde ook de minister-president een tijdje geleden dat de Vlaamse Regering bij het Vlaams Instituut voor de Logistiek een studie over de diverse regionale luchthavens, waaronder Wevelgem, had besteld. Van de resultaten van die studie zou de Vlaamse Regering haar verdere financiële steun aan Kortrijk-Wevelgem laten afhangen. De directeur van het instituut beweert echter geen opdracht te hebben gekregen om wat dan ook te onderzoeken met betrekking tot de luchthaven Kortrijk-Wevelgem. De voorzitter van de intercommunale treedt de directeur van het instituut bij wat dat betreft.

Vorige week vrijdag keurde de Vlaamse Regering een visienota over de drie regionale luchthavens goed. Daarmee, mijnheer de voorzitter, kom ik tot de kern van mijn betoog. De problematiek van Oostende en Deurne is ongetwijfeld stof voor een ander debat. Inzake de luchthaven Kortrijk-Wevelgem kan onze fractie zich echter niet vinden in de visienota, die enkel wat vage intentieverklaringen bevat. Naast het reeds vermelde businessplan gaat de Vlaamse Regering een lijst maken van mogelijke publieke of privé-investeerders voor de regionale luchthavens. Verder voorziet de visienota in een herziening van de beheersvorm van de luchthaven, waarbij het beheer wordt overgelaten aan lokale en/of privé-partners.

In de visienota vinden we echter geen enkel concreet engagement, noch voor de financiering, noch voor de mogelijke participatie van de Vlaamse overheid in de luchthaven. Zelfs over de noodzakelijke en dringende investeringen in de brandweerpermanentie en de veiligheidsvoorzieningen spreekt de Vlaamse Regering zich nog niet uit. Collega's, onze fractie is dan ook van oordeel dat de Vlaamse Regering in deze haar verantwoordelijkheid ontloopt.

Het is voor de luchthaven Kortrijk-Wevelgem nu echt wel vijf voor twaalf. De Vlaamse Regering moet nu de financiële middelen uittrekken om de toekomst van de luchthaven te verzekeren. Langer talmen, brengt het voortbestaan van de luchthaven

in gevaar, wat nefast is voor de sociaal-economische ontwikkeling van West-Vlaanderen in het algemeen en de regio Zuid-West-Vlaanderen in het bijzonder.

Beslissingen kunnen niet langer uitblijven. Daarom vraagt onze fractie de spoedbehandeling van deze resolutie. Als ik lees en hoor wat sommige West-Vlaamse collega's hierover vertellen en verteld hebben in het verleden, ben ik ervan overtuigd dat ook zij onze vraag om spoedbehandeling zullen steunen.

De voorzitter: De heer De Clerck heeft het woord.

De heer Stefaan De Clerck: Mijnheer de voorzitter, de problematiek is vorige week behandeld door de ministerraad op een positieve manier. Ik begrijp dan ook het betoog van de heer Sintobin niet. Met alle democratische dynamische krachten in de hele regio is een strategie ontwikkeld om te doen wat er moet worden gedaan, in overleg met de Vlaamse Regering. Er is dus geen spoedbehandeling nodig om het dossier verder goed te behandelen.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, ik sta verbaasd over de vraag van de heer Sintobin. Hij vraagt een spoedbehandeling op het moment dat het voorstel van resolutie wordt behandeld door de commissie. Hoeveel sneller kan het nog? Bovendien heeft de heer Sintobin met zijn fractie een hoorzitting gevraagd. Dat was dan waarschijnlijk om het sneller te doen gaan. Ik begrijp de vraag dus niet. Let wel, het gaat over de internationale, zo niet intercontinentale luchthaven van Kortrijk-Wevelgem, maar supersonisch kan de behandeling echt niet. (*Applaus*)

De heer Stefaan Sintobin: Vorige week in de commissie heb ik gemerkt dat er veel commissieleden aanwezig waren, maar behalve een ingeweken West-Vlaming, de heer Tavernier, waren er geen West-Vlamingen aanwezig. (*Rumoer*)

Toen al werd denigrerend gedaan over dit voorstel. De heer De Clerck zal me echter gelijk geven dat het voorbestaan van de luchthaven Kortrijk-Wevelgem in West-Vlaanderen en in de regio wel degelijk heel hoog op de politieke agenda staat.

Mijnheer Tavernier, u zegt dat we een spoedbehandeling vragen terwijl het voorstel van resolutie behandeld wordt door de commissie. U weet echter dat die bespreking vorige week dinsdag plaatsvond

en dat we pas vrijdag de visienota van de Vlaamse Regering hebben gekregen. Daarin wordt geen enkel engagement genomen, noch op het vlak van de financiering, nog op het vlak van de noodzakelijke investeringen, en zeker niet voor een eventuele participatie van de Vlaamse overheid in de luchthaven.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, ik betreur de bewering van de heer Sintobin dat er denigrerend is gedaan. Er is vorige week aan de fracties gevraagd suggesties te doen voor de invulling van de hoorzitting. Toen is gevraagd het breder te maken dan alleen dat – met alle respect – kleine vliegveldje, dat plots zo heel erg belangrijk is. We hebben het dan gekoppeld aan een discussie over de toekomst van Oostende en Antwerpen. Dat is wat er gezegd is. Ik sluit me aan bij de heer Tavernier. Dat het nu plots bij hoogdringendheid moet worden behandeld, getuigt van misprijzen voor wat er in de commissie is afgesproken.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer Peumans, zelf was ik wel aanwezig in de commissie. Er werd beslist in de commissievergadering van gisteren bij de regeling van de werkzaamheden de verdere bespreking van dit voorstel van resolutie ter sprake te brengen. Toch stond het niet op de agenda van de commissie voor Openbare Werken. Dat is tegen alle afspraken in.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, ik heb een technische vraag. Als we dit vandaag wegstemmen, kan er dan nog een hoorzitting over worden gehouden?

De voorzitter: We moeten stemmen over de spoedbehandeling. Als het 'neen' wordt, worden de werkzaamheden voortgezet. Als het 'ja' wordt, dan wordt de tekst hier in plenaire zitting inhoudelijk behandeld, gaat de hoorzitting niet door en stemmen we voor of tegen het voorstel van resolutie.

Mijnheer Sintobin, u blijft bij uw voorstel tot spoedbehandeling?

De heer Stefaan Sintobin: Ja.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, we moeten inderdaad eens nadenken over wat we zullen doen met de vliegvelden, ook met dat van Kortrijk-Wevelgem. Er is een vliegveld in Oostende en er is er een in de buurt van Rijsel. De burgemeester van Kortrijk zegt altijd dat Kortrijk heel dicht bij Rijsel ligt, en tussen die twee steden bevindt zich een vliegveld. In het kader van de spreiding van vliegvelden is er geen nood aan een vliegveld om de 20 kilometer: niet in Vlaanderen, niet in West-Vlaanderen, en niet in Noord-Frankrijk of Frans-Vlaanderen. Het is bijgevolg niet verantwoord om dit vliegveld verder uit te baten. Het is immers economisch absoluut niet rendabel.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat ook de meerderheid het eens is met de spoedbehandeling van een voorstel van resolutie waarvan ze het stuk nog niet bezit. Veel collega's zullen dus stemmen over een stuk waarvan ze de inhoud nog niet gelezen hebben.

De voorzitter: Mijnheer Sintobin, stuk 833 werd al eerder rondgedeeld, namelijk op 12 mei. Indien nodig kan ik dit zo belangrijke stuk nog eens laten ronddelen ten behoeve van degenen die het niet hebben bekeken.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen onmiddellijk de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
28 leden hebben ja geantwoord;
81 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie niet aan.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst waarbij een partnerschap tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de republiek Tadzjikistan, anderzijds, en de slotakte, ondertekend in Luxemburg op 11 oktober 2004

– 744 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
114 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 30 mei 2005 tussen de Federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de meerwaardeneconomie – 778 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van diverse bepalingen inzake financiën en begroting als gevolg van het bestuurlijk beleid – 825 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
114 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet eenparig aan. Het zal aan de

Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Penris, Filip Dewinter, Frans Wymeersch, Pieter Huybrechts en Johan Deckmyn en mevrouw Agnes Bruyninckx tot besluit van de op 23 mei 2006 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de beheersvorm van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen – 859 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 23 mei heeft de commissie voor Openbare Werken een tamelijk uitvoerig debat gevoerd over de toekomst van de beheersvorm van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen. Dat gebeurde naar aanleiding van een interpellatieverzoek van onze goede Wase collega, de heer De Meyer. Bij dit debat heeft ondergetekende zich aangesloten, samen met de heer Martens en mevrouw De Ridder.

Uit het debat zijn een aantal vaststellingen naar voren gekomen. Eerst en vooral stelt het Waasland vast – en niet ten onrechte – dat een groot deel van de havenuitbreidingen de dag van vandaag gerealiseerd moeten worden op het grondgebied van de Wase gemeenten.

De heer De Meyer en sommige andere Waaslanders stellen vast dat het Waasland de nodige druk ondervindt, met name de verkeersdruk door de goederenstromen in het nieuwe deel van de haven van Antwerpen. Naast die duidelijke lasten draagt het Waasland heel wat lusten van die groei. De Wase gemeenten kunnen hun lokale belastingen extreem laag houden door de economische groei op de linkerover.

Mijnheer Loones, als u de commissie had bijgewoond, dan had u de genuanceerde standpunten van alle fracties kunnen kennen. Ik zal ze nogmaals verduidelijken. De Wase gemeenten genieten van een toenemend bevolkingsaantal, deels wellicht door hun geboortegroei, deels ook door de stadsvlucht vanuit Antwerpen.

De commissie was het erover eens dat de groei van de Antwerpse haven op de linkeroever lusten heeft, maar ook lasten. Het Waasland vraagt om die lusten en lasten in evenwicht te brengen. De heer De Meyer heeft gevraagd of kan worden onderzocht of het Waasland meer en beter kan worden vertegenwoordigd in de beheersstructuren van het gemeentelijke havenbedrijf van Antwerpen.

Op dit moment zijn er twee Waaslanders in de beheersstructuren van het autonome bedrijf opgenomen, waarvan één goed weet waarover hij moet spreken, een ander helaas niet. Het gaat over een oud-collega die nu andere federale verantwoordelijkheden heeft. Als hij er is, spreidt hij heel weinig dossierkennis tentoon.

Ik geef de heer De Meyer gelijk. Het Waasland kan en mag beter worden vertegenwoordigd in de beheersstructuren van die belangrijke Vlaamse haven, die zowel op de rechteroever als op de linkeroever groeit. Minister Peeters deelt dat standpunt. Hij heeft aangegeven dat als we die piste willen bewandelen, we dat met respect moeten doen voor de bestaande wetgeving: de wet-Chabert, maar vooral het havendecreet, en ook de gemene wet op de handelsvennootschappen, als het gaat over de beheersstructuren en de kapitaalsinbrengstructuren. Ik heb dat aan de heer De Meyer duidelijk gemaakt.

Onze fractie op de linker- en de rechteroever staat open voor een herziening. We staan daarin verder dan vele collega's omdat we daarover al hebben nagedacht. Wanneer we aan nieuwe beheersstructuren denken, moeten we dat doen met respect voor de wetgeving. Als er een kapitaalsinbreng zou komen vanuit het Waasland of de provinciale structuren op de linkeroever, die vragende partij zijn, moeten we dat doen met respect voor het gemene recht inzake handelsvennootschappen. We moeten de waarderingregels die in dat recht van toepassing zijn, ook hier toepassen.

In functie van de inbreng moeten we ook het aandeel in de bestuursorganen kunnen bepalen. Het aantal

Waaslanders in de raad van bestuur zal, zoals dat in het vennootschapsrecht gebruikelijk is, representatief zijn ten aanzien van hun gewaardeerde kapitaalsinbreng.

Laten we van deze gelegenheid gebruik maken om de politieke vertegenwoordiging in deze structuur recht te trekken.

Het zijn publiekrechtelijke overheden die aandeelhouder zijn en dus het kapitaal vertegenwoordigen. De politieke sterkte van al deze publieke organen moet merkbaar zijn in de raad van bestuur van zo'n autonoom bedrijf.

Wij vragen drie zaken. Ten eerste vragen we aan de Vlaamse Regering om te onderzoeken of en hoe het Waasland het best vertegenwoordigd wordt in het huidige gemeentelijke Havenbedrijf Antwerpen. We denken dat het Waasland vertegenwoordigd mag worden en weten dat het beter vertegenwoordigd kan worden. Bij de daarbij gepaard gaande kapitaalsverhoging moeten alleszins de gemeenrechtelijke waarderingregels van de kapitaalsinbreng gerespecteerd worden. Tot slot moeten we van de gelegenheid gebruik maken om de raad van bestuur van deze instelling te doen hervormen zodat die een getrouwe afspiegeling wordt van de maatschappelijke verhoudingen binnen de aandeelhoudersgroepen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer Penris, ik vind dat u de hele problematiek door een heel enge bril bekijkt. U geeft een eenzijdige samenvatting van mijn interpellatie. Ik heb trouwens tijdens het debat reeds gezegd dat de Waaslanders die deze motie en deze visie onderschrijven, getuigen van een zeer grote naïviteit.

We zullen met overtuiging deze motie van het Vlaamse Belang niet goedkeuren omdat ze in haar overwegingen voorbij gaat aan de realiteit dat de belangrijkste infrastructuurinvesteringen in de haven zijn gebeurd door het Vlaamse Gewest. De motie gaat ook voorbij aan de realiteit dat het verleden van de Antwerpse haven zich afspeelde op de rechteroever terwijl de toekomst zich afspeelt op de linkeroever; in Beveren. In de voorliggende motie wordt geen rekening gehouden met de terechte Wase verzuchtingen in verband met de Maatschappij voor Grond en Industrialisatiebeleid op de Linkerscheldeoever.

De voorzitter: De stemming begint.

Stemming nr. 5

Zie hier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
28 leden hebben ja geantwoord;
80 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 14 juni 2006 om 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.37 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Jos Bex, Elke Roex, Helga Stevens: gezondheidsredenen;

Johan Verstreken: buitenslands;

Jean-Marie Dedecker, Hilde Eeckhout: ambtsverplichtingen;

Jan Verfaillie: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Marie-Rose Morel.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan

Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Kathleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Francis Vermeiren, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille
